Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B** **UREDBA (EU) br. 1093/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 24. studenoga 2010.

o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ

(SL L 331, 15.12.2010., str. 12)

Promijenio:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba (EU) br. 1022/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013.	L 287	5	29.10.2013
►**M2**	Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014.	L 60	34	28.2.2014
►**M3**	Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 173	190	12.6.2014

▼B

UREDBA (EU) br. 1093/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. studenoga 2010.

o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([3]),

budući da:

(1) Financijska kriza u 2007. i 2008. razotkrila je značajne nedostatke u financijskom nadzoru, kako u pojedinim slučajevima tako i u odnosu na financijski sustav u cjelini. Nadzorni modeli na nacionalnoj razini zaostajali su za financijskom globalizacijom i integriranim i međusobno povezanim europskim financijskim tržištima na kojima mnoge financijske institucije obavljaju prekogranične poslove. Kriza je razotkrila nedostatke u područjima suradnje, koordinacije, dosljedne primjene prava Unije i povjerenja među nacionalnim nadzornim tijelima.

(2) Prije i tijekom financijske krize Europski parlament je zahtijevao bolje integrirani europski nadzor kako bi se osigurala istinski jednaka pravila igre za sve činitelje na razini Unije i kako bi

([1]) SL C 13, 20.1.2010., str. 1.
([2]) Mišljenje od 22. siječnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 22. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 17. studenoga 2010.

▼B

se odrazila sve veća integriranost financijskih tržišta u Uniji (u svojim rezolucijama od 13. travnja 2000. o komunikaciji Komisije o provedbi okvira za financijska tržišta: akcijski plan ([1]) od 21. studenoga 2002. o pravilima bonitetnog nadzora u Europskoj uniji ([2]), od 11. srpnja 2007. o politici financijskih usluga (od 2005. do 2010.) – Bijela knjiga ([3]), od 23. rujna 2008. s preporukama Komisiji o spekulativnim fondovima i vlasničkim ulaganjima koja ne kotiraju na burzi ([4]) (engl. *private equity*) i od 9. listopada 2008. s preporukama Komisiji o nastavku Lamfalussyjevog procesa: buduća struktura nadzora ([5]) i u svojim stajalištima od 22. travnja 2009. o izmijenjenom prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ([6]) i od 23. travnja 2009. o prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za procjenu kreditnog rejtinga ([7]).

(3) U studenome 2008. Komisija je ovlastila Skupinu na visokoj razini kojom je predsjedao Jacques de Larosière da izradi preporuke o tome kako ojačati europske nadzorne režime s ciljem bolje zaštite građana i ponovne izgradnje povjerenja u financijski sustav. U svojem završnom izvješću podnesenom 25. veljače 2009. (dalje u tekstu: „de Larosièreovo izvješće”) Skupina na visokoj razini preporučila je da se nadzorni okvir ojača kako bi se smanjio rizik i ozbiljnost budućih financijskih kriza. Preporučila je reforme strukture nadzora financijskoga sektora u Uniji. Skupina je također zaključila da treba uspostaviti Europski sustav financijskih nadzornih tijela koji bi se sastojao od triju europskih nadzornih tijela: jednog za bankarstvo, jednog za vrijednosne papire i jednog za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, te preporučila osnivanje Europskog vijeća za sistemske rizike. U izvješću su predstavljene reforme koje su stručnjaci smatrali potrebnima i na kojima se odmah trebalo početi raditi.

(4) U svojoj Komunikaciji od 4. ožujka 2009. pod naslovom „Poticanje europskog oporavka” Komisija je predložila pripremu nacrta zakonodavstva kojim se uspostavlja Europski sustav financijskog nadzora i osniva Europski odbor za sistemske rizike. U svojoj Komunikaciji od 27. svibnja 2009. pod naslovom „Europski financijski nadzor” dala je detaljniji prikaz moguće arhitekture tog novog nadzornog okvira u kojemu se odražava bit de Larosièreova izvješća.

(5) Europsko vijeće je u svojim zaključcima od 19. lipnja 2009. potvrdilo da treba uspostaviti Europski sustav financijskih nadzornih tijela koji bi se sastojao od tri nova europska nadzorna tijela. Sustav bi trebao težiti poboljšanju kvalitete i dosljednosti nacionalnog nadzora, jačanju nadzora prekograničnih grupacija i

([1]) SL C 40, 7.2.2001., str. 453.
([2]) SL C 25 E, 29.1.2004., str. 394.
([3]) SL C 175 E, 10.7.2008., str. 392.
([4]) SL C 8 E, 14.1.2010., str. 26.
([5]) SL C 9 E, 15.1.2010., str. 48.
([6]) SL C 184 E, 8.7.2010., str. 214.
([7]) SL C 184 E, 8.7.2010., str. 292.

▼B

uspostavljanju jedinstvenih europskih pravila koja bi se primjenjivala na sve financijske institucije na unutarnjem tržištu. Naglasilo je da europska nadzorna tijela također trebaju imati nadzorne ovlasti nad agencijama za procjenu kreditnog rejtinga i pozvalo Komisiju da pripremi konkretne prijedloge o tome kako bi Europski sustav financijskih nadzornih tijela mogao igrati važnu ulogu u kriznim situacijama, naglašavajući da odluke koje donose europska nadzorna tijela ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica.

(6) Europsko se vijeće 17. lipnja 2010. složilo da „države članice trebaju uvesti sustave pristojbi i poreza financijskim institucijama kako bi se osigurala pravedna raspodjela tereta i odredili poticaji za obuzdavanje sistemskog rizika. Te pristojbe i porezi trebaju biti dio vjerodostojnog okvira za sanaciju. Hitno je potreban daljnji rad na njihovim glavnim značajkama i potrebno je pažljivo razmotriti pitanja jednakih pravila igre za sve te kumulativne učinke različitih regulatornih mjera”.

(7) Financijska i gospodarska kriza stvorila je stvarne i ozbiljne rizike za stabilnost financijskoga sustava i funkcioniranje unutarnjega tržišta. Ponovno uspostavljanje i održavanje stabilnog i pouzdanog financijskog sustava apsolutni je preduvjet za očuvanje povjerenja i usklađenosti na unutarnjem tržištu, a time i za očuvanje i poboljšanje uvjeta za uspostavu u potpunosti integriranog i funkcionalnog unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga. Nadalje, dublja i bolje integrirana financijska tržišta pružaju bolje mogućnosti za financiranje i diverzifikaciju rizika, te time pridonose poboljšanju sposobnosti gospodarstava da apsorbiraju šokove.

(8) Unija je dosegnula granice onoga što se može učiniti sa sadašnjim statusom odborā europskih nadzornih tijela. Unija ne može ostati u situaciji kada ne postoji mehanizam koji bi osigurao da nacionalna nadzorna tijela donose najbolje moguće nadzorne odluke za prekogranične financijske institucije; kada nema dovoljno suradnje i razmjene informacija među nacionalnim nadzornim tijelima, kada zajedničke akcije nacionalnih tijela zahtijevaju složene aranžmane kako bi se u obzir uzeli najrazličitiji regulatorni i nadzorni zahtjevi, kada su nacionalna rješenja najčešće jedini mogući odgovor na probleme na razini Unije i kada postoje različita tumačenja istoga pravnog teksta. Kako bi se uklonili ovi nedostaci i osigurao sustav koji je u skladu s ciljem

▼B

stabilnog i jedinstvenog financijskog tržišta Unije za financijske usluge te koji nacionalna nadzorna tijela povezuje unutar čvrste mreže Unije potrebno je oblikovati Europski sustav financijskog nadzora (dalje u tekstu: „ESFS”).

(9) ESFS treba biti integrirana mreža nacionalnih i Unijinih nadzornih tijela, pri čemu bi svakodnevni nadzor ostao na nacionalnoj razini. Također treba postići veću usklađenost i dosljednu primjenu pravila za financijske institucije i tržišta u cijeloj Uniji. Osim europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) (dalje u tekstu: „Tijelo”), također je potrebno osnovati europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), kao i Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: „Zajednički odbor”). Europski odbor za sistemske rizike (dalje u tekstu: „ESRB”) treba biti dio ESFS-a za potrebe zadaća navedenih u ovoj Uredbi i Uredbi (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

(10) Europska nadzorna tijela (dalje u tekstu zajedno se nazivaju: „europska nadzorna tijela”) trebaju zamijeniti Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/78/EZ ([2]), Odbor europskih nadzornih tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/79/EZ ([3]) i Odbor europskih regulatora za vrijednosne papire koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/77/EZ ([4]) i preuzeti sve zadaće i nadležnosti tih odbora, uključujući, prema potrebi, i nastavak rada i projekata koji su u tijeku. Opseg djelovanja svakog europskog nadzornog tijela treba biti jasno definiran. Europska nadzorna tijela trebaju biti odgovorna Europskom parlamentu i Vijeću. Kada se ta odgovornost odnosi na međusektorska pitanja koja su bila koordinirana preko Zajedničkog odbora, europska nadzorna tijela trebaju preko Zajedničkog odbora biti odgovorna za takvu koordinaciju.

(11) Tijelo treba djelovati s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta, posebno osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine regulative i nadzora, uzimajući u obzir različite interese svih država članica i različitu prirodu financijskih institucija. Tijelo treba štititi javne vrijednosti kao što su stabilnost financijskog sustava, transparentnost tržišta i financijskih proizvoda te zaštita deponenata i ulagatelja. Tijelo također treba sprečavati regulatornu arbitražu i jamčiti jednaka pravila igre za sve te jačati međunarodnu koordinaciju nadzora za dobrobit cjelokupnoga gospodarstva, uključujući financijske institucije i druge

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 1.
([2]) SL L 25, 29.1.2009., str. 23.
([3]) SL L 25, 29.1.2009., str. 28.
([4]) SL L 25, 29.1.2009., str. 18.

▼B

zainteresirane strane, potrošače i zaposlenike. Njegove zadaće također trebaju uključivati promicanje konvergencije u području nadzora i pružanje savjeta institucijama Unije u područjima regulacije i nadzora bankarstva, plaćanja i elektroničkog novca te s time povezanih pitanja korporativnog upravljanja, revizije i financijskog izvještavanja. Tijelu također treba povjeriti određene odgovornosti za postojeće i nove financijske djelatnosti.

(12) Tijelo također treba moći privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje prijete urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela u slučajevima koji su navedeni i pod uvjetima koji su propisani u zakonodavnim aktima navedenima u ovoj Uredbi. Ako se zahtijeva takva privremena zabrana u izvanrednim situacijama, Tijelo treba tako postupiti u skladu s i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom. U slučajevima kada privremena zabrana ili ograničenje određenih financijskih djelatnosti ima međusektorski učinak, sektorsko zakonodavstvo treba osigurati da se Tijelo preko Zajedničkog odbora treba posavjetovati i koordinirati svoje djelovanje, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala).

(13) Tijelo treba na primjeren način uzeti u obzir učinak svojih aktivnosti na tržišno natjecanje i inovacije na unutarnjem tržištu, na globalnu konkurentnost Unije, na financijsku uključenost i na novu strategiju Unije koja se odnosi na radna mjesta i rast.

(14) Kako bi ostvarilo svoje ciljeve, Tijelo treba imati pravnu osobnost te upravnu i financijsku autonomiju.

(15) Na temelju rada međunarodnih tijela, sistemski rizik treba definirati kao rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Sve vrste financijskih posrednika, tržišta i infrastruktura mogu u određenoj mjeri biti potencijalno sistemski važne.

(16) Prekogranični rizik uključuje sve rizike koji proizlaze iz gospodarskih neravnoteža ili financijskih poremećaja u svim ili nekim dijelovima Unije koji mogu imati značajne negativne posljedice za transakcije među gospodarskim subjektima dviju ili više država članica, za funkcioniranje unutarnjeg tržišta ili za javne financije Unije ili bilo koje njezine države članice.

▼B

(17) Sud Europske unije u svojoj presudi od 2. svibnja 2006. u predmetu C-217/04 (Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije) smatrao je da „ništa u tekstu članka 95. EZ (sada članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)) ne upućuje na to da se mjere koje je donio zakonodavac Zajednice na temelju te odredbe odnose samo na pojedine države članice. Zakonodavac može smatrati da je potrebno osigurati osnivanje tijela Zajednice koje je odgovorno doprinijeti provedbi procesa usklađivanja u situacijama kada se pokaže da je primjereno donijeti neobvezujuće mjere potpore i okvirne mjere kako bi se olakšala ujednačena provedba i primjena akata koji se temelje na toj odredbi” ([1]). Cilj i zadaće Tijela – pomaganje nadležnim nacionalnim nadzornim tijelima u dosljednom tumačenju i primjeni pravila Unije i doprinošenje financijskoj stabilnosti koja je potrebna za financijsku integraciju – blisko su povezani s ciljevima pravne stečevine Unije koja se odnosi na unutarnje tržište za financijske usluge. Tijelo bi stoga trebalo osnovati na temelju članka 114. UFEU-a.

(18) Sljedeći zakonodavni akti utvrđuju zadaće za nadležna tijela država članica, uključujući njihovu međusobnu suradnju i suradnju s Komisijom: Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ([2]), Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ([3]), Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita ([4]).

(19) Postojeće zakonodavstvo Unije kojim se uređuje područje obuhvaćeno ovom Uredbom uključuje i Direktivu 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dopunskom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu ([5]), Direktivu 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja ([6]), Uredbu (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o informacijama o uplatitelju koje se prilažu prijenosu novčanih sredstava ([7]), Direktivu 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca ([8]) i relevantne dijelove Direktive 2005/60/EZ Europskog

([1]) Izvješća Europskog suda 2006. str. I-03771, stavak 44.
([2]) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.
([3]) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.
([4]) SL L 135, 31.5.1994., str. 5.
([5]) SL L 35, 11.2.2003., str. 1.
([6]) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.
([7]) SL L 345, 8.12.2006., str. 1.
([8]) SL L 267, 10.10.2009., str. 7.

▼B

parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma ([1]), Direktive 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima ([2]) i Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu ([3]).

(20) Poželjno je da Tijelo promiče dosljedan pristup u području osiguranja depozita kako bi se osigurala jednaka pravila igre za sve i jednak tretman deponenata u cijeloj Uniji. Budući da sustavi osiguranja depozita podliježu nadzoru u njihovim državama članicama, a ne regulatornom nadzoru, Tijelo treba moći izvršavati svoje ovlasti iz ove Uredbe koje se odnose na sam sustav osiguranja depozita i na njegov subjekt.

(21) U skladu s Deklaracijom (br. 39) o članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koja je priložena Završnom aktu Međuvladine konferencije koja je donijela Ugovor iz Lisabona, za razradu regulatornih tehničkih standarda potrebna je stručna tehnička pomoć u obliku koji je specifičan za područje financijskih usluga. Potrebno je omogućiti Tijelu da takvu stručnu pomoć pruži i u vezi sa standardima ili dijelovima standarda koji nisu utemeljeni na nacrtu tehničkog standarda koji je razradilo Tijelo.

(22) Postoji potreba za uvođenje efektivnog instrumenta za uspostavu usklađenih regulatornih tehničkih standarda u području financijskih usluga kako bi se osigurala, također jedinstvenim pravilnikom, jednaka pravila igre za sve i odgovarajuća zaštita deponenata ulagatelja i potrošača u cijeloj Uniji. Kao tijelu s visoko specijaliziranim stručnim znanjem, učinkovito je i primjereno povjeriti Tijelu, u područjima koja su definirana pravom Unije, razradu nacrta regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju odabir politika.

(23) Komisija treba potvrditi te nacrte regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi im dala obvezujući pravni učinak. Oni trebaju podlijegati izmjenama samo u vrlo ograničenim i izvanrednim okolnostima s obzirom na to da je Tijelo u bliskom dodiru s financijskim tržištima i najbolje

([1]) SL L 309, 25.11.2005., str. 15.
([2]) SL L 271, 9.10.2002., str. 16.
([3]) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.

▼B

poznaje njihovo svakodnevno funkcioniranje. Nacrti regulatornih tehničkih standarda podlijegali bi izmjenama ako bi bili neusklađeni s pravom Unije, ako ne bi poštovali načelo proporcionalnosti ili ako bi bili u suprotnosti s temeljnim načelima unutarnjeg tržišta za financijske usluge koja su sadržana u pravnoj stečevini Unije koja se odnosi na područje financijskih usluga. Komisija ne bi trebala mijenjati sadržaj nacrta regulatornih tehničkih standarda koje je Tijelo pripremilo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom. Kako bi se osigurao neometan i žuran proces donošenja tih standarda Komisiji bi trebalo odrediti rok za odlučivanje o potvrđivanju nacrta regulatornih tehničkih standarda.

(24) S obzirom na tehničku stručnost Tijela u područjima u kojima bi se trebali razviti regulatorni tehnički standardi, valja primijetiti navedenu namjeru Komisije da se u pravilu oslanja na nacrte regulatornih tehničkih standarda koje joj podnese Tijelo s ciljem donošenja odgovarajućih delegiranih akata. Međutim, u slučajevima kada Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku koji je utvrđen relevantnim zakonodavnim aktom, treba osigurati da se rezultat izvršavanja delegirane ovlasti doista ostvari i da se zadrži učinkovitost procesa odlučivanja. U tim slučajevima, Komisija treba biti ovlaštena za donošenje regulatornih tehničkih standarda ako ne postoji nacrt koji je napravilo Tijelo.

(25) Komisija također treba biti ovlaštena za donošenje provedbenih tehničkih standarda putem provedbenih akata iz članka 291. UFEU-a.

(26) U područjima koja nisu obuhvaćena regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima Tijelo treba biti ovlašteno za donošenje smjernica i preporuka o primjeni prava Unije. Kako bi se osigurala transparentnost i ojačala usklađenost nacionalnih nadzornih tijela s tim smjernicama i preporukama, Tijelo treba moći objaviti razloge zbog kojih nadzorna tijela nisu usklađena s tim smjernicama i preporukama.

(27) Osiguravanje pravilne i potpune primjene prava Unije temeljni je preduvjet za cjelovitost, transparentnost, učinkovitost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta, stabilnost financijskog sustava i neutralnih uvjeta tržišnog natjecanja za financijske institucije u Uniji. Stoga treba uspostaviti mehanizam kojim Tijelo rješava slučajeve izostanka primjene ili nepravilne primjene prava Unije koji dovode do njegova kršenja. Taj bi se mehanizam trebao primjenjivati u područjima gdje pravo Unije definira jasne i bezuvjetne obveze.

▼B

(28) Potrebno je primjenjivati mehanizam od tri koraka kako bi se omogućio proporcionalan odgovor na slučajeve nepravilne ili nedostatne primjene prava Unije. Prvo, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno za ispitivanje navodne nepravilne ili nedostatne primjene obveza iz prava Unije od strane nacionalnih tijela u njihovoj nadzornoj praksi, što se zaključuje preporukom. Drugo, ako nadležno nacionalno tijelo ne poštuje preporuku, Komisija bi trebala biti ovlaštena za izdavanje formalnog mišljenja, uzimajući u obzir preporuku Tijela, u kojem se od nadležnog tijela zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

(29) Treće, radi prevladavanja iznimnih situacija dugotrajnog nedjelovanja dotičnog nadležnog tijela, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno da u krajnjem slučaju donese odluke upućene pojedinim financijskim institucijama. Ta bi ovlast trebala biti ograničena na iznimne okolnosti u kojima nadležno tijelo nije usklađeno s formalnim mišljenjem koje mu je upućeno, te u kojima je pravo Unije izravno primjenjivo na financijske institucije na temelju postojećih ili budućih propisa Unije.

(30) Ozbiljne prijetnje urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti financijskog sustava u Uniji zahtijevaju brz i usklađen odgovor na razini Unije. Stoga bi Tijelo trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Ovlast da odredi postojanje izvanredne situacije trebala bi biti dodijeljena Vijeću, na zahtjev bilo kojeg europskog nadzornog tijela, Komisije ili ESRB-a.

(31) Tijelo bi trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Mjere koje Tijelo poduzme u tom pogledu ne bi trebale dovesti u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a da pokrene postupak zbog povrede obveze protiv države članice tog nadzornog tijela zbog toga što je propustila poduzeti te mjere, te ne bi trebale dovesti u pitanje pravo Komisije da u takvim okolnostima zatraži privremene mjere u skladu s poslovnikom Suda Europske unije. Nadalje, one ne bi trebale dovesti u pitanje bilo kakvu obvezu koja bi mogla nastati za državu članicu u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije ako njezina nadzorna tijela propuste poduzeti mjere koje zahtijeva Tijelo.

(32) Radi osiguranja učinkovitog i efektivnog nadzora i uravnoteženog razmatranja stajališta nadležnih tijela u različitim državama članicama, Tijelo bi trebalo moći rješavati sporove u prekograničnim pitanjima među tim nadležnim tijelima, uključujući i unutar kolegija nadzornih tijela, pri čemu bi njegove odluke imale obvezujući učinak. Potrebno je osigurati fazu mirenja tijekom koje

▼B

nadležna tijela mogu postići sporazum. Nadležnost Tijela trebala bi obuhvaćati sporove oko postupka nadležnog tijela države članice, sadržaj njegovog djelovanja ili propuštanja djelovanja u slučajevima navedenima u pravno obvezujućim aktima Unije iz ove Uredbe. U takvoj situaciji jedno od uključenih nadzornih tijela trebalo bi biti ovlašteno uputiti predmet Tijelu, koje bi trebalo djelovati u skladu s ovom Uredbom. Tijelo bi trebalo biti ovlašteno zahtijevati od dotičnih nadležnih tijela da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od djelovanja radi rješavanja tog pitanja i osiguranja usklađenosti s pravom Unije, što ima obvezujući učinak na dotična nadležna tijela. Ako nadležno tijelo ne postupi u skladu s odlukom o rješavanju spora koja mu je upućena, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno donijeti odluke izravno upućene financijskim institucijama u područjima prava Unije koja su na njih izravno primjenjiva. Ovlast donošenja takvih odluka trebala bi se primjenjivati samo u krajnjem slučaju, a i tada samo radi osiguranja pravilne i dosljedne primjene prava Unije. U slučajevima kada relevantno zakonodavstvo Unije dodjeljuje diskrecijsko pravo nadležnim tijelima država članica, odluke koje donosi Tijelo ne mogu zamijeniti ostvarivanje tog diskrecijskog prava u skladu s pravom Unije.

(33) Kriza je pokazala da je sadašnji sustav suradnje među nacionalnim tijelima čije su ovlasti ograničene na pojedine države članice nedovoljan u pogledu financijskih institucija koje obavljaju prekogranične poslove.

(34) Stručne skupine koje su osnovale države članice radi ispitivanja uzroka krize i davanja prijedloga za poboljšanje regulacije i nadzora financijskog sektora potvrdile su da sadašnje uređenje ne predstavlja dobru osnovu za buduću regulaciju i nadzor prekograničnih financijskih institucija u cijeloj Uniji.

(35) Kao što se navodi u de Larosièreovu izvješću, „zapravo imamo dvije alternative: prva je ‚svatko za sebe', moli susjeda za pomoć, ili druga, poboljšana, pragmatična, razborita europska suradnja za dobrobit svih da bi se očuvalo otvoreno svjetsko gospodarstvo. To bi bez sumnje donijelo gospodarske dobiti."

(36) Kolegiji nadzornih tijela imaju važnu ulogu u učinkovitom, efektivnom i dosljednom nadzoru financijskih institucija koje obavljaju prekogranične poslove. Tijelo bi trebalo doprinijeti promicanju i praćenju učinkovitog, efektivnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela i, u tom pogledu, imati vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i usklađenog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela za prekogranične financijske institucije

▼B

u cijeloj Uniji. Tijelo bi stoga trebalo imati potpuno pravo sudjelovanja u kolegijima nadzornih tijela radi racionalizacije funkcioniranja kolegija nadzornih tijela i procesa razmjene informacija unutar njih te poticanja konvergencije i dosljednosti među kolegijima u primjeni prava Unije. Kao što se navodi u de Larosière-ovu izvješću, „narušavanje tržišnog natjecanja i regulatorna arbitraža koja proizlazi iz različitih nadzornih praksi moraju se izbjegavati jer mogu narušiti financijsku stabilnost – među ostalim, poticanjem premještanja financijske djelatnosti u države u kojima je nadzor blaži. Nadzorni sustav mora se smatrati pravednim i uravnoteženim.”

(37) Konvergencija u području sprečavanja, upravljanja i rješavanja kriza, uključujući mehanizme financiranja, potrebna je kako bi financijski sustav snosio troškove i kako bi tijela javne vlasti mogla sanirati posrnule financijske institucije, uz istodobno minimiziranje učinka na financijski sustav, oslanjanje na sredstva poreznih obveznika za spašavanje banaka i korištenje sredstava javnog sektora, ograničavajući štetu za gospodarstvo i koordinirajući primjenu nacionalnih mjera za sanaciju. U tom je pogledu nužno razviti zajednički skup pravila za cjelokupni skup instrumenata za sprečavanje i saniranje posrnulih banaka, posebno za rješavanje krize velikih, prekograničnih ili međusobno povezanih institucija, te je potrebno procijeniti potrebu za delegiranjem dodatnih relevantnih ovlasti Tijelu, kao i način na koji bi banke i štedne institucije mogle odrediti zaštitu štediša kao prioritet.

(38) U trenutačnom preispitivanju Direktive 94/19/EZ i Direktive 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. ([1]) o sustavima za zaštitu ulagatelja zamijećena je namjera Komisije da posveti posebnu pozornost potrebi da se osigura daljnje usklađivanje u cijeloj Uniji. U sektoru osiguranja zamijećena je i namjera Komisije da ispita mogućnost uvođenja pravila Unije o zaštiti osiguranika u slučaju posrnulih društava za osiguranje. Europska nadzorna tijela bi trebala imati važnu ulogu u tim područjima te im treba dodijeliti odgovarajuće ovlasti u pogledu europskih sustava jamstava.

(39) Delegiranje zadaća i odgovornosti može biti koristan instrument u funkcioniranju mreže nadzornih tijela kako bi se smanjilo dupliciranje nadzornih zadaća, poticala suradnja i time racionalizirao nadzorni proces, te smanjilo opterećenje za financijske institucije. Ova bi Uredba stoga trebala osigurati jasnu pravnu osnovu za takvo delegiranje. Poštujući opće pravilo da bi delegiranje trebalo biti dopušteno, države članice trebale bi moći uvesti posebne uvjete za delegiranje odgovornosti, na primjer, vezano uz informacije i obavijesti o postupcima delegiranja. Delegiranje zadaća

([1]) SL L 84, 26.3.1997., str. 22.

▼B

znači da zadaće provodi Tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo koje nije odgovorno tijelo, dok je za nadzorne odluke i dalje odgovorno tijelo koje je zadaće delegiralo. Delegiranjem odgovornosti, Tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo (na koje se delegira) bi trebale moći odlučivati o određenim nadzornim pitanjima u svoje ime umjesto tijela koje delegira odgovornosti. Na delegiranja bi se trebalo primjenjivati načelo da se nadležnost za nadzor dodjeljuje nadzornom tijelu koje je najprimjerenije za poduzimanje mjera u vezi s određenim predmetom. Preraspodjela odgovornosti bila bi primjerena, na primjer, zbog ekonomije razmjera ili opsega, usklađenosti grupnog nadzora i optimalne upotrebe tehničke stručnosti u nacionalnim nadzornim tijelima. Tijelo koje delegira odgovornosti i ostala nadležna tijela trebaju priznati odluke tijela kojem se delegiraju odgovornosti kao odlučujuće ako su te odluke unutar opsega tog delegiranja. Relevantno zakonodavstvo Unije moglo bi dodatno definirati načela za preraspodjelu odgovornosti na temelju sporazuma. Tijelo bi trebalo svim odgovarajućim sredstvima olakšati i pratiti sporazume o delegiranju među nacionalnim nadzornim tijelima.

Tijelo bi trebalo biti unaprijed obaviješteno o namjeravanim sporazumima o delegiranju kako bi moglo, gdje je primjereno, iskazati svoje mišljenje. Trebalo bi centralizirati objavljivanje takvih sporazuma kako bi se svim dotičnim stranama osigurale pravodobne, transparentne i lako dostupne informacije o sporazumima. Tijelo bi trebalo utvrditi i distribuirati najbolje prakse u pogledu delegiranja i sporazuma o delegiranju.

(40) Tijelo bi trebalo aktivno poticati konvergenciju u području nadzora u cijeloj Uniji s ciljem uspostave zajedničke kulture nadzora.

(41) Stručni pregledi učinkovito su i efektivno sredstvo za poticanje dosljednosti unutar mreže financijskih nadzornih tijela. Tijelo bi stoga trebalo razviti metodološki okvir za takve preglede, te bi ih trebalo redovito provoditi. Pregledi bi trebali biti usmjereni ne samo na konvergenciju nadzornih praksi, već i na sposobnost nadzornih tijela da postignu visoko kvalitetne rezultate nadzora,

▼B

kao i na neovisnost tih nadležnih tijela. Rezultati stručnih pregleda trebali bi se objavljivati uz suglasnost nadležnog tijela koje podliježe pregledu. Također je potrebno utvrditi najbolje prakse i objaviti ih.

(42) Tijelo bi trebalo aktivno promicati koordinirani odgovor Unije u vezi s nadzorom, posebno radi osiguranja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta te stabilnosti financijskog sustava u Uniji. Osim ovlasti da poduzme mjere u izvanrednim situacijama, Tijelu bi stoga trebala biti povjerena opća koordinacijska funkcija unutar ESFS-a. Djelovanje Tijela trebalo bi biti posebno usmjereno na neometani protok svih relevantnih informacija među nadležnim tijelima.

(43) Kako bi se zaštitila financijska stabilnost potrebno je u ranoj fazi utvrditi prekogranične i međusektorske trendove, potencijalne rizike i osjetljivosti koje proizlaze iz mikrobonitetne razine. Tijelo bi trebalo pratiti i procjenjivati takva kretanja u području svoje nadležnosti te, prema potrebi, obavješćivati redovito i, ukoliko je potrebno, izvanredno Europski parlament, Vijeće, Komisiju, ostala europska nadzorna tijela i ESRB. Isto tako, Tijelo bi u suradnji s ESRB-om trebalo pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije radi procjene otpornosti financijskih institucija na nepovoljna tržišna kretanja, te bi trebalo osigurati da se na ta testiranja na nacionalnoj razini primjenjuje što dosljednija metodologija. Kako bi pravilno obavljalo svoje funkcije, Tijelo bi trebalo provoditi ekonomske analize tržišta i učinka potencijalnih tržišnih kretanja.

(44) S obzirom na globalizaciju financijskih usluga i povećanu važnost međunarodnih standarda, Tijelo bi trebalo poticati dijalog i suradnju sa nadzornim tijelima izvan Unije. Trebalo bi biti ovlašteno za razvijanje kontakata i sklapanje administrativnih sporazuma s nadzornim tijelima i administracijom trećih zemalja i s međunarodnim organizacijama, uz potpuno poštovanje postojećih uloga i odgovarajućih nadležnosti država članica i institucija Unije. U radu Tijela trebale bi moći sudjelovati države s kojima je Unija sklopila sporazume kojima su one usvojile i primjenjuju pravo Unije, a Tijelo bi trebalo moći surađivati s trećim zemljama koje primjenjuju zakonodavstvo koje se priznaje kao istovjetno zakonodavstvu Unije.

(45) Tijelo bi trebalo djelovati u okviru svoje nadležnosti kao neovisno savjetodavno tijelo za Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Ne dovodeći u pitanje nadležnosti dotičnih nadležnih tijela, Tijelo bi trebalo moći dati svoje mišljenje o bonitetnoj procjeni spajanja i preuzimanja na temelju Direktive 2006/48/EZ

▼B

kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ ([1]), u slučajevima kada se prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanja među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica.

(46) Kako bi efektivno obavljalo svoje dužnosti Tijelo treba imati pravo zahtijevati sve potrebne informacije. Da bi se izbjeglo dupliciranje obveza financijskih institucija u pogledu izvješćivanja, te bi informacije uobičajeno trebala osigurati nacionalna nadzorna tijela koja su najbliža financijskim tržištima i institucijama, te bi trebala uzimati u obzir već postojeće statističke podatke. Međutim, u krajnjem slučaju, Tijelo bi trebalo moći uputiti opravdan i obrazložen zahtjev za informacijama izravno financijskoj instituciji ako nacionalno nadležno tijelo ne osigura ili ne može osigurati takve informacije pravodobno. Nadzorna tijela država članica trebaju biti obvezna pomagati Tijelu u provedbi takvih izravnih zahtjeva. U tom kontekstu, nužno je izraditi zajedničke obrasce za izvješćivanje. Mjere za prikupljanje informacija ne bi smjele dovoditi u pitanje pravni okvir Europskog statističkog sustava i Europskog sustava središnjih banaka u području statistike. Ova Uredba stoga ne smije dovoditi u pitanje ni Uredbu (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici ([2]) ni Uredbu Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke ([3]).

(47) Bliska suradnja između Tijela i ESRB-a nužna je za potpunu efektivnost funkcioniranja ESRB-a i daljnje praćenje njegovih upozorenja i preporuka. Tijelo i ESRB trebali bi međusobno razmjenjivati relevantne informacije. Podaci koji se odnose na pojedina poduzeća trebali bi se dostavljati samo na temelju obrazloženog zahtjeva. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje je ESRB uputio Tijelu ili nacionalnom nadzornom tijelu, Tijelo bi trebalo, prema potrebi, osigurati daljnje praćenje.

(48) Tijelo bi se trebalo savjetovati sa zainteresiranim stranama o regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i preporukama, te im osigurati realnu mogućnost davanja primjedbi na predložene mjere. Prije donošenja nacrta regulatornih ili provedbenih tehničkih standarda, smjernica i preporuka, Tijelo bi trebalo provesti studiju učinka. Radi učinkovitosti, s tim bi ciljem trebalo upotrebljavati Interesnu skupinu za bankarstvo u kojoj bi proporcionalno trebali biti zastupljene kreditne i investicijske institucije Unije, koje predstavljaju različite modele i veličine financijskih institucija i poduzeća, uključujući, gdje je to

([1]) Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ o postupovnim pravilima i kriterijima procjene za bonitetnu procjenu pripajanja i povećanja udjela u financijskom sektoru (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.).

([2]) SL L 87, 31.3.2009., str. 164.

([3]) SL L 318, 27.11.1998., str. 8.

▼B

primjereno, institucionalne ulagatelje i ostale financijske institucije koje same upotrebljavaju financijske usluge, mala i srednja poduzeća, sindikate, akademike, potrošače i druge korisnike bankovnih usluga. Interesna skupina za bankarstvo trebala bi djelovati kao veza s drugim skupinama korisnika u području financijskih usluga koje je osnovala Komisija ili koje su osnovane na temelju zakonodavstva Unije.

(49) Članovi Interesne skupine za bankarstvo koji predstavljaju neprofitne organizacije ili akademike trebali bi primati odgovarajuću naknadu da bi se osobama koje nemaju dovoljno financijskih sredstava i nisu predstavnici sektora omogućilo potpuno sudjelovanje u raspravama o financijskoj regulativi.

(50) Države članice imaju temeljnu odgovornost osigurati koordinirano upravljanje u kriznim situacijama i očuvati financijsku stabilnost u kriznim situacijama, posebno u vezi sa stabilizacijom i sanacijom pojedinih posrnulih financijskih institucija. Odluke koje donosi Tijelo u izvanrednim situacijama ili slučajevima rješavanja spora, a koje utječu na stabilnost financijske institucije, ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica. Trebalo bi uspostaviti mehanizam kojim bi se države članice mogle pozvati na tu zaštitnu mjeru i u konačnici uputiti predmet Vijeću da donese odluku. Međutim, taj se zaštitni mehanizam ne bi smio zloupotrebljavati, posebno s obzirom na odluku koju je donijelo Tijelo i koja nema supstancijalan ili značajan fiskalni učinak, kao što je smanjenje prihoda povezano s privremenom zabranom određenih djelatnosti ili proizvoda radi zaštite potrošača. Pri donošenju odluka u okviru zaštitnog mehanizma, Vijeće bi trebalo glasovati u skladu s načelom prema kojemu svaki član ima jedan glas. Primjereno je da se Vijeću dodijeli uloga u tom pitanju s obzirom na posebne odgovornosti država članica. Zbog osjetljivosti pitanja treba osigurati strogu tajnost.

(51) U postupcima odlučivanja Tijelo bi trebalo biti vezano pravilima Unije i općim načelima zakonitog postupanja i transparentnosti. U cijelosti bi trebalo poštovati pravo adresata odluka Tijela da daju izjave. Akti Tijela trebali bi biti sastavni dio prava Unije.

▼B

(52) Odbor nadzornih tijela sastavljen od rukovoditelja relevantnih nadležnih tijela u svakoj državi članici, a kojim predsjeda predsjednik Tijela, trebao bi biti glavna instanca za odlučivanje Tijela. Predstavnici Komisije, ESRB-a, Europske središnje banke, europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) trebaju sudjelovati kao promatrači. Članovi Odbora nadzornih tijela trebaju djelovati neovisno i isključivo u interesu Unije.

(53) Odbor nadzornih tijela bi u pravilu trebao donositi svoje odluke običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, za akte opće prirode, uključujući one koji se odnose na regulatorne i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke, proračunska pitanja i zahtjeve država članica za ponovnim razmatranjem odluke Tijela o privremenoj zabrani ili ograničavanju određenih financijskih djelatnosti, primjereno je primijeniti pravila glasovanja kvalificiranom većinom kao što je propisano člankom 16. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji i Protokolom (br. 36) o prijelaznim odredbama priloženim Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije. Slučajeve koji se odnose na rješavanje sporova među nacionalnim nadzornim tijelima trebalo bi ispitati ograničen, objektivni panel koje se sastoji od članova koji nisu ni predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu niti imaju bilo kakav interes u sukobu ili izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima. Sastav tog panela treba biti primjereno uravnotežen. Odluke koje donosi panel trebao bi odobriti Odbor nadzornih tijela običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, s obzirom na odluke koje donosi konsolidirajuće nadzorno tijelo, članovi koji predstavljaju blokirajuću manjinu mogu odbiti odluku koju predlaže panel kao što je određeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

(54) Upravni odbor sastavljen od predsjednika Tijela, predstavnika nacionalnih nadzornih tijela i Komisije trebao bi osigurati da Tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu dodijeljene. Upravnom odboru trebaju biti dodijeljene potrebne ovlasti, između ostalog, predlaganja godišnjeg i višegodišnjeg programa rada, izvršavanja određenih proračunskih ovlasti, donošenja plana politike Tijela koji se odnosi na osoblje, donošenja posebnih odredbi o pravu na pristup dokumentima i predlaganja godišnjeg izvješća.

(55) Tijelo bi trebao zastupati predsjednik zaposlen na puno radno vrijeme kojega Odbor nadzornih tijela imenuje na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka koji organizira Odbor nadzornih tijela uz pomoć Komisije. Za imenovanje prvog predsjednika Tijela Komisija bi, između ostalog, trebala sastaviti uži popis kandidata na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu. Kod naknadnih imenovanja trebala bi se u izvješću sastavljenom u skladu s ovom

▼B

Uredbom preispitati mogućnost da Komisija sastavi uži popis kandidata. Prije nego što odabrana osoba preuzme svoje dužnosti, te najkasnije mjesec dana nakon što ju je odabrao Odbor nadzornih tijela, Europski parlament trebao bi imati pravo, nakon saslušanja odabrane osobe, iznijeti prigovor na njezino imenovanje.

(56) Upravljanje Tijelom trebalo bi biti povjereno izvršnom direktoru koji bi trebao imati pravo sudjelovanja na sastancima Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora, ali ne bi imao pravo glasa.

(57) Kako bi se osigurala međusektorska dosljednost u djelatnostima europskih nadzornih tijela, ona bi se trebala koordinirati preko Zajedničkog odbora i, prema potrebi, donositi zajednička stajališta. Zajednički odbor trebao bi koordinirati funkcije europskih nadzornih tijela s obzirom na financijske konglomerate i ostala međusektorska pitanja. Prema potrebi, dotična europska nadzorna tijela trebala bi usporedno donositi akte koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala). Zajedničkim odborom trebali bi naizmjenično predsjedati predsjednik europskih nadzornih tijela s mandatom od 12 mjeseci. Predsjednik Zajedničkog odbora trebao bi biti potpredsjednik ESRB-a. Zajednički odbor trebao bi imati osoblje koje daju europska nadzorna tijela kako bi se omogućila neformalna razmjena informacija i razvoj zajedničke kulture u području nadzora u svim europskim nadzornim tijelima.

(58) Potrebno je osigurati da se stranke na koje se odnose odluke koje donosi Tijelo mogu poslužiti potrebnim pravnim lijekovima. Radi efektivne zaštite prava stranaka i radi ekonomičnosti postupka, kada Tijelo ima ovlast donošenja odluka, strankama treba biti dano pravo žalbe Odboru za žalbe. Radi učinkovitosti i dosljednosti, Odbor za žalbe bi trebao biti zajedničko tijelo europskih nadzornih tijela, neovisno o njihovim administrativnim i regulatornim strukturama. Na odluke Odbora za žalbe može se podnijeti žalba Sudu Europske unije.

▼B

(59) Kako bi bila zajamčena njegova potpuna autonomija i neovisnost, Tijelu bi trebalo dodijeliti autonomni proračun s prihodima uglavnom iz obveznih doprinosa nacionalnih nadzornih tijela i iz općeg proračuna Europske unije. Financiranje Tijela od strane Unije podliježe suglasnosti proračunskog tijela u skladu s točkom 47 Međuinstitucionalnoga sporazuma između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 17. svibnja 2006. o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju ([1]). Trebao bi se primjenjivati postupak donošenja proračuna Unije. Revizorski sud trebao bi provoditi reviziju financijskih izvještaja. Na cjelokupni proračun primjenjuje se postupak davanja razrješnice.

(60) Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) ([2]) treba se primjenjivati na Tijelo. Tijelo bi također trebalo pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) ([3]).

(61) Kako bi se osigurali otvoreni i transparentni uvjeti zapošljavanja i jednako postupanje s osobljem, na osoblje Tijela trebaju se primjenjivati Pravilnik o osoblju za dužnosnike i uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica ([4]).

(62) Nužno je da poslovne tajne i druge povjerljive informacije budu zaštićene. Na povjerljivost informacija koje se daju na raspolaganje Tijelu i koje se razmjenjuju unutar mreže trebaju se primjenjivati stroga i efektivna pravila o povjerljivosti.

(63) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ([5]) i Uredba (EZ)

([1]) SL C 139, 14.6.2006., str. 1.
([2]) SL L 136, 31.5.1999., str. 1.
([3]) SL L 136, 31.5.1999., str. 15.
([4]) SL L 56, 4.3.1968., str. 1.
([5]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

▼B

br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom prijenosu takvih podataka ([1]) u potpunosti se primjenjuju na obradu osobnih podataka za potrebe ove Uredbe.

(64) Radi osiguranja transparentnog djelovanja Tijela, na njega se treba primjenjivati Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ([2]).

(65) Trećim zemljama trebalo bi biti dopušteno sudjelovanje u radu Tijela u skladu s odgovarajućim sporazumima koje sklapa Unija.

(66) Budući da ciljeve ove Uredbe, odnosno poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine bonitetne regulative i nadzora, zaštitu deponenata i ulagatelja, zaštitu cjelovitosti, učinkovitosti i urednog funkcioniranja financijskih tržišta, održavanje stabilnosti financijskog sustava, te jačanje međunarodne koordinacije nadzora ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se može na bolji način ostvariti na razini Unije zbog razmjera djelovanja, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti kako je određeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(67) Tijelo treba preuzeti sve sadašnje zadaće i ovlasti Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo. Odluku Komisije 2009/78/EZ stoga treba staviti izvan snage na dan osnivanja Tijela, a Odluku br. 716/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o uspostavi programa Zajednice za podupiranje određenih djelatnosti u području financijskih usluga, financijskog izvještavanja i revizije ([3]) treba izmijeniti na odgovarajući način. S obzirom na postojeće strukture i poslove Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo, važno je osigurati vrlo blisku suradnju između Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo i Komisije pri određivanju odgovarajućeg prijelaznog režima kako bi se osiguralo da razdoblje tijekom kojeg je Komisija odgovorna za administrativno uspostavljanje i početno administrativno djelovanje Tijela bude što kraće.

([1]) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.
([2]) SL L 145, 31.5.2001., str. 43.
([3]) SL L 253, 25.9.2009., str. 8.

▼B

(68) Primjereno je odrediti rok za primjenu ove Uredbe kako bi se osiguralo da Tijelo bude na odgovarajući način pripremljeno za početak djelovanja i neometani prijenos zadaća Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo. Tijelo treba primjereno financirati. Barem u početku, trebalo bi biti financirano 40 % sredstvima Unije, a 60 % doprinosima država članica koji se uplaćuju u skladu s ponderiranjem glasova kako je utvrđeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

(69) Kako bi se omogućilo da Tijelo bude osnovano 1. siječnja 2011., ova Uredba treba stupiti na snagu dan nakon dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OSNIVANJE I PRAVNI STATUS

Članak 1.

Osnivanje i opseg djelovanja

1. Ovom Uredbom osniva se europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (dalje u tekstu: „Tijelo”).

▼M1

2. Tijelo djeluje u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom te u okviru opsega Direktive 94/19/EZ, Direktive 2002/87/EZ, Uredbe (EZ) br. 1781/2006, Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva ([1]), Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2013/36/EU od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnostima kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava ([2]) te, u mjeri u kojoj se ti akti primjenjuju na kreditne i financijske institucije i nadležna tijela koja ih nadziru, u okviru relevantnih dijelova Direktive 2002/65/EZ, Direktive 2005/60/EZ, Direktive 2007/64/EZ i Direktive 2009/110/EZ, uključujući sve direktive, uredbe i odluke koje se temelje na tim aktima te u okviru bilo kojeg drugog pravno obvezujućeg akta Unije koji povjerava zadaće Tijelu. Tijelo također djeluje u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 ([3]).

▼B

3. Tijelo također djeluje u području djelatnosti kreditnih institucija, financijskih konglomerata, investicijskih društava, institucija za platni promet i institucija za elektronički novac, s obzirom na pitanja koja nisu izravno obuhvaćena aktima navedenima u stavku 2., uključujući

([1]) SL L 176, 27.6.2013., str. 1.
([2]) SL L 176, 27.6.2013., str. 338.
([3]) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013, str. 63.).

▼B

pitanja korporativnog upravljanja, revizije i financijskog izvješćivanja, pod uvjetom da je to djelovanje Tijela neophodno radi osiguravanja efektivne i dosljedne primjene tih akata.

4. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje ovlasti Komisije da, posebno u skladu s člankom 258. UFEU-a, osigura usklađenost s pravom Unije.

5. Cilj Tijela jest zaštita javnog interesa, doprinošenjem kratkoročnoj, srednjoročnoj i dugoročnoj stabilnosti i efektivnosti financijskog sustava u korist gospodarstva Unije, njezinih građana i poduzetnika. Tijelo doprinosi:

(a) poboljšanju funkcioniranja unutarnjeg tržišta, uključujući posebno pouzdanu, efektivnu i dosljednu razinu regulative i nadzora;

(b) osiguravanju cjelovitosti, transparentnosti, učinkovitosti i urednom funkcioniranju financijskih tržišta;

(c) jačanju međunarodne koordinacije nadzora;

(d) sprečavanju regulatorne arbitraže i promicanju jednakih uvjeta tržišnog natjecanja;

(e) osiguranju da preuzimanje kreditnog rizika i drugih rizika bude primjereno regulirano i nadzirano; te

(f) pojačanju zaštite potrošača.

▼M1

U te svrhe Tijelo doprinosi dosljednoj, učinkovitoj i djelotvornoj primjeni akata iz stavka 2., potiče nadzornu konvergenciju, daje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji te provodi ekonomske analize tržišta radi promicanja postizanja cilja Tijela.

▼B

U obavljanju zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom Tijelo posvećuje posebnu pozornost svakom sistemskom riziku koji predstavljaju financijske institucije čija bi propast mogla narušiti djelovanje financijskog sustava ili realno gospodarstvo.

▼M1

Pri provođenju zadaća Tijelo djeluje neovisno i objektivno te na nediskriminirajući način, u interesu cijele Unije.

▼B

Članak 2.

Europski sustav financijskog nadzora

1. Tijelo čini dio Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS). Glavni cilj ESFS-a jest osigurati da se pravila primjenjiva na financijski sektor provode na odgovarajući način radi očuvanja financijske stabilnosti i osiguravanja povjerenja u financijski sustav kao cjelinu te dostatne zaštite za korisnike financijskih usluga.

▼B

2. ESFS obuhvaća sljedeće:

(a) Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), za potrebe zadaća određenih u Uredbi (EU) br. 1092/2010 i ovoj Uredbi;

(b) Tijelo;

(c) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

(d) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]);

(e) Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: Zajednički odbor), za potrebe provedbe zadaća određenih u člancima od 54. do 57. ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010;

▼M1

(f) nadležna ili nadzorna tijela navedena u aktima Unije iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, uključujući Europsku središnju banku u odnosu na zadaće koje su joj dodijeljene Uredbom (EU) br. 1024/2013, Uredbom (EU) br. 1094/2010 i Uredbom (EU) br. 1095/2010.

▼B

3. Tijelo redovito i blisko surađuje s ESRB-om, kao i s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala) preko Zajedničkog odbora, osiguravajući međusektorsku dosljednost u radu i donoseći zajednička stajališta u području nadzora financijskih konglomerata i drugih međusektorskih pitanja.

4. U skladu s načelom iskrene suradnje u skladu s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, sudionici u ESFS-u moraju surađivati uz povjerenje i potpuno uzajamno poštovanje, posebno u osiguranju protoka odgovarajućih i pouzdanih informacija između njih.

5. Tijela koja su sudionici u ESFS-u moraju nadzirati financijske institucije koje posluju u Uniji u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

▼M1

Članak 3.

Odgovornost Tijela

Tijela iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (d) odgovaraju Europskom parlamentu i Vijeću. Europska središnja banka odgovara Europskom parlamentu i Vijeću u odnosu na izvršenje svojih nadzornih zadaća koje su joj dodijeljene tom Uredbom (EU) br. 1024/2013 u skladu s tom uredbom.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 48.
([2]) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

▼B

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „financijske institucije” znači „kreditne institucije” kako je definirano člankom 4. stavkom 1. Direktive 2006/48/EZ, „investicijska društva” kako je definirano člankom 3. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2006/49/EZ, a „financijski konglomerati” kako je definirano člankom 2. stavkom 14. Direktive 2002/87/EZ, osim što, s obzirom na Direktivu 2005/60/EZ, „financijske institucije” znači kreditne institucije i financijske institucije definirane člankom 3. stavcima 1. i 2. te Direktive;

▼M3

2. „nadležno tijelo” znači:

   i. nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 i u smislu direktiva 2007/64/EZ i 2009/110/EZ;

   ii. s obzirom na direktive 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela nadležna za osiguravanje usklađenosti kreditnih i financijskih institucija sa zahtjevima iz tih direktiva;

   iii. s obzirom na Direktivu 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća [1], imenovano tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (18) te direktive;

   iv. s obzirom na Direktivu 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća [2], sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 18. te direktive.

▼B

Članak 5.

Pravni status

1. Tijelo je tijelo Unije koje ima pravnu osobnost.

2. U svakoj državi članici Tijelo mora imati najširu pravnu sposobnost koju nacionalno pravo priznaje pravnim osobama. Ono može, posebno, stjecati pokretnine i nekretnine i njima raspolagati, te biti stranka u sudskim postupcima.

3. Tijelo zastupa predsjednik.

([1]) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149).

([2]) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190).

▼B

Članak 6.

Sastav

Tijelo čine:

(1) Odbor nadzornih tijela, koji obavlja zadaće navedene u članku 43.;

(2) upravni odbor, koji obavlja zadaće navedene u članku 47.;

(3) predsjednik, koji obavlja zadaće navedene u članku 48.;

(4) izvršni direktor, koji obavlja zadaće navedene u članku 53.;

(5) Odbor za žalbe, koji obavlja zadaće navedene u članku 60.

Članak 7.

Sjedište

Sjedište Tijela je u Londonu.

POGLAVLJE II.

ZADAĆE I OVLASTI TIJELA

Članak 8.

Zadaće i ovlasti Tijela

1. Tijelo ima sljedeće zadaće:

▼M1

(a) doprinosi uspostavi visokokvalitetnih zajedničkih regulatornih i nadzornih standarda i praksi, posebno davanjem mišljenja institucijama Unije i izradom smjernica, preporuka, nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda te drugih mjera koje se temelje na zakonodavnim aktima Unije iz članka 1. stavka 2.;

(aa) razvija i održava u ažurnom stanju, uzimajući u obzir, između ostalog, poslovne prakse i poslovne modele financijskih institucija koji se mijenjaju, Europski nadzorni priručnik o nadzoru financijskih institucija u Uniji, koji utvrđuje nabolje nadzorne prakse za metodologiju i postupke;

▼B

(b) doprinosi dosljednoj primjeni pravno obvezujućih akata Unije, posebno doprinoseći zajedničkoj kulturi u području nadzora, osiguravajući dosljednu, učinkovitu i efektivnu primjenu akata iz članka 1. stavka 2., sprečavajući regulatornu arbitražu, posredujući u sporovima među nadležnim tijelima i rješavajući te sporove, osiguravajući djelotvoran i dosljedan nadzor nad financijskim institucijama, osiguravajući usklađeno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela i poduzimajući mjere, između ostalog, u izvanrednim situacijama;

▼M1

(c) olakšava delegaciju zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima;

▼B

(d) blisko surađuje s ESRB-om, posebno tako što ESRB-u osigurava potrebne informacije za obavljanje njegovih zadaća i osiguravanjem odgovarajućeg daljnjeg praćenja upozorenja i preporuka ESRB-a;

(e) organizira i povodi analizu stručnih pregleda nadležnih tijela, uključujući izdavanje smjernica i preporuka i utvrđivanje najboljih praksi kako bi se ojačala dosljednost rezultata nadzora;

(f) prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti, uključujući, ako je to potrebno, trendove kreditiranja, posebno, građanstva i malih i srednjih poduzeća;

(g) provodi ekonomske analize tržišta radi informiranja o obavljanju funkcija Tijela;

(h) potiče zaštitu deponenata i ulagatelja,

▼M1

(i) promiče dosljedno i usklađeno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela, praćenje, procjenu i mjerenje sistemskih rizika, razvoj i koordinaciju planova oporavka i sanacije, pružanje visoke razine zaštite deponenata i ulagatelja u cijeloj Uniji i razvoju metoda za sanaciju posrnulih financijskih institucija i procjeni potrebe za odgovarajućim financijskim instrumentima, s ciljem poticanja suradnje između nadležnih tijela uključenih u upravljanje krizom u vezi s prekograničnim institucijama koje bi mogle predstavljati sistemski rizik, u skladu s člancima od 21. do 26.

▼B

(j) ispunjava sve druge posebne zadaće navedene u ovoj Uredbi ili u drugim zakonodavnim aktima;

(k) objavljuje i redovito ažurira na svojoj internetskoj stranici informacije koje se odnose na njegovo područje djelovanja, posebno u okviru njegove nadležnosti, o registriranim financijskim institucijama kako bi osiguralo da informacije budu lako dostupne javnosti.

▼M1

_____

1.a Pri obavljanju svojih zadaća u skladu s ovom Uredbom, Tijelo:

(a) koristi sve ovlasti koje su mu na raspolaganju; i

(b) s dužnim obzirom na cilj osiguravanja sigurnosti i stabilnosti kreditnih institucija, vodi u cijelosti računa o različitim vrstama, poslovnim modelima i veličinama kreditnih institucija.

▼B

2. Da bi ostvarilo zadaće navedene u stavku 1., Tijelo ima ovlasti navedene u ovoj Uredbi, a posebno za:

(a) pripremu nacrta regulatornih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 10.;

(b) pripremu nacrta provedbenih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 15.;

(c) izdavanje smjernica i preporuka kao što je određeno u članku 16.;

▼B

(d) izdavanje preporuka u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 3.;

(e) donošenje pojedinačnih odluka upućenih nadležnim tijelima u posebnim slučajevima navedenima u članku 18. stavku 3. i članku 19. stavku 3.;

(f) u slučajevima u kojima se izravno primjenjuje pravo Unije, donošenje pojedinačnih odluka upućenih financijskim institucijama u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 6., članku 18. stavku 4. i članku 19. stavku 4.;

(g) davanje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću ili Komisiji kako je utvrđeno člankom 34.;

(h) prikupljanje potrebnih informacija koje se odnose na financijske institucije kako je utvrđeno člankom 35.;

(i) razvijanje zajedničkih metodologija za procjenu učinka karakteristika proizvoda i procesa distribucije na financijski položaj institucija i na zaštitu potrošača;

(j) osiguravanje centralno dostupne baze podataka registriranih financijskih institucija u području svoje nadležnosti, ako je to navedeno u aktima iz članka 1. stavka 2.

▼M1

2.a Pri obavljanju zadaća iz stavka 1. i izvršavanju ovlasti iz stavka 2., Tijelo vodi računa o načelima bolje regulacije, uključujući rezultate analize troškova i koristi provedene u skladu s ovom Uredbom.

▼B

Članak 9.

Zadaće koje se odnose na zaštitu potrošača i financijske djelatnosti

1. Tijelo ima vodeću ulogu na tržištu za financijske proizvode ili usluge namijenjene potrošačima u promicanju transparentnosti, jednostavnosti i pravednosti na cijelom unutarnjem tržištu, među ostalim:

(a) prikupljanjem i analizom podataka te izvješćivanjem o potrošačkim trendovima;

(b) pregledom i koordinacijom inicijativa nadležnih tijela koje se odnose na financijsku pismenost i obrazovanje;

(c) razvojem standarda osposobljavanja za sektor; te

(d) doprinošenjem razvoju zajedničkih pravila objavljivanja.

▼B

2. Tijelo prati nove i postojeće financijske djelatnosti i može donijeti smjernice i preporuke s ciljem promicanja sigurnosti i pouzdanosti tržišta i konvergencije regulatorne prakse.

3. Tijelo može isto tako izdavati upozorenja u slučaju da financijska djelatnost ozbiljno ugrožava ciljeve navedene u članku 1. stavku 5.

▼M1

4. Tijelo kao sastavni dio Tijela osniva Odbor za financijske inovacije koji okuplja sva odgovarajuća nadležna nadzorna tijela s ciljem postizanja koordiniranog pristupa za regulatorno i nadzorno postupanje prema novim ili inovativnim financijskim djelatnostima te pružanja savjeta Tijelu koje ih iznosi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

▼B

5. Tijelo može privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje ugrožavaju uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela u slučajevima i pod uvjetima propisanima u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. ili, ako to zahtijevaju izvanredne situacije, u skladu s i pod uvjetima iz članka 18.

Tijelo preispituje odluku navedenu u prvom podstavku u odgovarajućim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca. Ako se odluka ne obnovi nakon razdoblja od tri mjeseca, ona automatski prestaje važiti.

Država članica može zahtijevati od Tijela da ponovno razmotri svoju odluku. U tom slučaju Tijelo odlučuje hoće li zadržati svoju odluku u skladu s postupkom navedenim u drugom podstavku članka 44. stavka 1.

▼M1

Tijelo također može procijeniti postoji li potreba za zabranom ili ograničavanjem određenih vrsta financijskih djelatnosti te ako postoji takva potreba izvijestiti o tomu Komisiju i nadležna tijela kako bi se olakšalo donošenje svih takvih zabrana ili ograničenja.

▼B

Članak 10.

Regulatorni tehnički standardi

1. Ako Europski parlament i Vijeće delegiraju Komisiji ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Tijelo može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda. Tijelo podnosi nacrt standarda Komisiji na potvrđivanje.

▼B

Regulatorni tehnički standardi tehničkog su karaktera te ne podrazumijevaju strateške odluke ili odabir politika, a njihov sadržaj ograničen je na zakonodavne akte na kojima se temelje.

Prije njihovog podnošenja Komisiji Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Ako Tijelo podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku tri mjeseca od primitka nacrta regulatornog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može potvrditi nacrt regulatornih tehničkih standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene, ona vraća nacrt regulatornog tehničkog standarda natrag Tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga nije potvrdila ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za izmjene. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju Komisijinog prijedloga izmjena, te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku tog razdoblja od šest tjedana Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda ili podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta regulatornog tehničkog standarda koji je pripremilo Tijelo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom kako je određeno u ovom članku.

2. Ako Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

▼B

3. Samo ako Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard delegiranim aktom bez nacrta Tijela.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt regulatornog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje svoj nacrt regulatornog tehničkog standarda Tijelu. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana navedenog u četvrtom podstavku Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard.

Ako u razdoblju od šest tjedana Tijelo podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Tijela ili može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima. Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta regulatornog tehničkog standarda koji je pripremilo Tijelo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom kako je određeno u ovom članku.

4. Regulatorni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 11.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz članka 10. dodjeljuje se Komisiji za razdoblje od četiri godine od 16. prosinca 2010. Komisija izrađuje izvješće u vezi s delegiranom ovlasti najkasnije šest mjeseci prije isteka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja osim ako ga Europski parlament ili Vijeće ne opozovu u skladu s člankom 14.

▼B

2. Čim donese regulatorni tehnički standard, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima iz članaka od 12. do 14.

Članak 12.

Opoziv delegiranja

1. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 10.

2. Institucija koja je započela interni postupak za odlučivanje o opozivu delegiranja ovlasti nastoji o tome obavijestiti drugu instituciju i Komisiju u razumnom roku prije donošenja konačne odluke, uz navođenje delegirane ovlasti koja bi mogla biti predmetom opoziva.

3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke odmah ili na kasniji datum naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost regulatornih tehničkih standarda koji su već na snazi. Ta se odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 13.

Prigovori na regulatorne tehničke standarde

1. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na regulatorni tehnički standard u razdoblju od tri mjeseca od datuma obavijesti o regulatornom tehničkom standardu koji je donijela Komisija. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to se razdoblje produljuje za tri mjeseca.

▼M2

Ako Komisija usvoji regulatorni tehnički standard koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda podnesenog od strane Tijela, razdoblje tijekom kojeg Europski parlament i Vijeće mogu iznijeti prigovore jest mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to razdoblje produžuje se na početno razdoblje od mjesec dana i može se naknadno produljiti razdobljem od mjesec dana.

▼B

2. Ako po isteku razdoblja iz stavka 1. ni Europski parlament ni Vijeće ne ulože prigovor na regulatorni tehnički standard, on se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na dan koji je u njemu naveden.

Regulatorni tehnički standard može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog razdoblja ako i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor.

▼B

3. Regulatorni tehnički standard na koji Europski parlament ili Vijeće ulože prigovor u razdoblju iz stavka 1. ne stupa na snagu. U skladu s člankom 296. UFEU-a, institucija koja ulaže prigovor dužna je navesti razloge za ulaganje prigovora na regulatorni tehnički standard.

Članak 14.

Nepotvrđivanje ili izmjene nacrta regulatornih tehničkih standarda

1. U slučaju da Komisija ne potvrdi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga izmjeni u skladu s člankom 10., Komisija o tome obavješćuje Tijelo, Europski parlament i Vijeće, navodeći svoje razloge.

2. Prema potrebi, Europski parlament ili Vijeće mogu pozvati odgovornog člana Komisije zajedno s predsjednikom Tijela u roku mjesec dana od obavijesti iz stavka 1. na izvanredan sastanak nadležnog odbora Europskog parlamenta ili Vijeća da iznesu i objasne razlike u svojim stajalištima.

Članak 15.

Provedbeni tehnički standardi

1. Tijelo može izraditi provedbene tehničke standarde provedbenim aktima iz članka 291. UFEU-a u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. Provedbeni tehnički standardi tehničkog su karaktera te ne podrazumijevaju strateške odluke ili odabir politika, a njihov sadržaj određuje uvjete primjene tih akata. Tijelo podnosi svoj nacrt provedbenih tehničkih standarda Komisiji na potvrđivanje.

Prije podnošenja nacrta provedbenih tehničkih standarda Komisiji Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak relevantnih nacrta provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Ako Tijelo podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku tri mjeseca od primitka nacrta provedbenog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može produljiti to razdoblje za 1 mjesec. Komisija može potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

▼B

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene, ona ga vraća natrag Tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga ne namjerava potvrditi ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za njegove izmjene. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Komisije te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana iz petog podstavka Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda ili podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta provedbenog tehničkog standarda, koji je pripremilo Tijelo, bez prethodnog usklađivanja s Tijelom, kako je određeno u ovom članku.

2. U slučajevima kada Tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

3. Samo ako Tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard provedbenim aktom, bez nacrta Tijela.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima provedbenih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak relevantnih nacrta provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt provedbenog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje nacrt provedbenog tehničkog standarda Tijelu. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

▼B

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana navedenog u četvrtom podstavku Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard.

Ako u razdoblju od šest tjedana Tijelo podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju izmjena koje je Tijelo predložilo ili može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta provedbenih tehničkih standarda koji je pripremilo Tijelo, bez prethodnog usklađivanja s Tijelom, kako je određeno u ovom članku.

4. Provedbeni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 16.

Smjernice i preporuke

1. S ciljem uspostavljanja dosljednih, učinkovitih i efektivnih nadzornih praksi unutar ESFS-a te osiguravanja zajedničke, ujednačene i dosljedne primjene prava Unije, Tijelo izdaje smjernice i preporuke upućene nadležnim tijelima ili financijskim institucijama.

2. Prema potrebi, Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o smjernicama i preporukama te analizira potencijalne povezane troškove i koristi. Takva savjetovanja i analize moraju biti razmjerni s obzirom na opseg, prirodu i učinak smjernica ili preporuka. Tijelo također, prema potrebi, traži mišljenja ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

3. Nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama i preporukama.

U razdoblju od dva mjeseca od izdavanja smjernice ili preporuke svako nadležno tijelo dužno je potvrditi da je usklađeno ili da se namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. U slučaju da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti, dužno je o tome obavijestiti Tijelo, navodeći svoje razloge.

Tijelo objavljuje činjenicu da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. Tijelo također može odlučiti, na pojedinačnoj osnovi, objaviti razloge koje je navelo nadležno tijelo za neusklađivanje s tom smjernicom ili preporukom. Nadležno tijelo mora o toj objavi biti unaprijed obaviješteno.

▼B

Ako se to zahtijeva u toj smjernici ili preporuci, financijske institucije moraju jasno i detaljno izvješćivati o tome jesu li usklađene s tom smjernicom ili preporukom.

4. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o smjernicama i preporukama koje su izdane, navodeći koje nadležno tijelo nije s njima usklađeno te opisujući kako namjerava osigurati da dotično nadležno tijelo u budućnosti poštuje njezine preporuke i smjernice.

Članak 17.

Kršenje prava Unije

1. Ako nadležno tijelo ne primjenjuje akte iz članka 1. stavka 2., ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja kršenje prava Unije, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde utvrđene u skladu s člancima od 10. do 15., a posebno ako nije osiguralo da financijska institucija zadovoljava zahtjeve propisane tim aktima, Tijelo djeluje u skladu s ovlastima iz stavaka 2., 3. i 6. ovog članka.

2. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili Interesne skupine za bankarstvo ili na vlastitu inicijativu, a nakon što je izvijestilo dotično nadležno tijelo, Tijelo može istražiti navodno kršenje ili neprimjenjivanje prava Unije.

▼M2

Ne dovodeći u pitanje ovlasti utvrđene u članku 35., nadležno tijelo, bez odgode, pruža Tijelu sve informacije koje Tijelo smatra neophodnim za istragu, uključujući i kako se akti navedeni u članku 1. stavku 2. primjenjuju u skladu s pravom Unije.

▼B

3. Najkasnije dva mjeseca od početka istrage, Tijelo može uputiti preporuku dotičnom nadležnom tijelu te navesti mjeru koja je potrebna za usklađivanje s pravom Unije.

Nadležno tijelo izvješćuje u roku deset radnih dana od primitka preporuke Tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

4. Ako se nadležno tijelo nije uskladilo s pravom Unije u roku mjesec dana od primitka preporuke Tijela, Komisija može, nakon što ju je Tijelo o tome obavijestilo ili na vlastitu inicijativu, izdati formalno mišljenje u kojemu od nadležnog tijela zahtijeva da poduzme mjere potrebne za usklađivanje s pravom Unije. Formalno mišljenje Komisije uzima u obzir preporuku Tijela.

▼B

Komisija mora izdati takvo formalno mišljenje najkasnije tri mjeseca od donošenja preporuke. Komisija može produljiti to razdoblje za mjesec dana.

Tijelo i nadležna tijela moraju osigurati Komisiji sve potrebne informacije.

5. Nadležno tijelo dužno je u roku deset radnih dana od primitka formalnog mišljenja iz stavka 4. izvijestiti Komisiju i Tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti radi usklađivanja s tim formalnim mišljenjem.

6. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s formalnim mišljenjem iz stavka 4. u razdoblju koje je u njemu navedeno te ako je potrebno pravodobno ispraviti takvu neusklađenost kako bi se održali ili ponovno uspostavili neutralni uvjeti tržišnog natjecanja ili osiguralo uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskog sustava, Tijelo može, ako su relevantni zahtjevi iz akata navedenih u članku 1. stavku 2. izravno primjenjivi na financijske institucije, donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

Odluka Tijela mora biti u skladu s formalnim mišljenjem koje je izdala Komisija u skladu sa stavkom 4.

7. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 6. imaju prednost nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Kada se poduzimaju mjere u vezi s pitanjima koja su predmet formalnog mišljenja u skladu sa stavkom 4. ili donose odluke u skladu sa stavkom 6., nadležna tijela moraju se uskladiti s formalnim mišljenjem ili odlukom, ovisno o slučaju.

8. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo mora navesti koja se nadležna tijela i financijske institucije nisu uskladili s formalnim mišljenjem ili odlukama iz stavaka 4. i 6. ovog članka.

Članak 18.

Mjere u izvanrednim situacijama

▼M1

1. U slučaju nepovoljnih kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti pravilno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije, Tijelo aktivno olakšava i, ako to smatra potrebnim, koordinira sve mjere koje su poduzela odgovarajuća nadležna nadzorna tijela.

▼M1

Kako bi bilo u mogućnosti vršiti tu ulogu olakšavanja i koordiniranja, Tijelo se u cijelosti obavješćuje o svim relevantnim kretanjima i poziva se da kao promatrač sudjeluje u svim relevantnim skupovima odgovarajućih nadležnih nadzornih tijela.

▼B

2. Vijeće, uz savjetovanje s Komisijom i ESRB-om te, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelima, može donijeti odluku upućenu Tijelu kojom se utvrđuje postojanje izvanredne situacije u smislu ove Uredbe, nakon zahtjeva Tijela, Komisije ili ESRB-a. Vijeće mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima, a najmanje jednom mjesečno. Ako odluka ne bude obnovljena na kraju jednomjesečnog razdoblja, ona automatski prestaje važiti. Vijeće može u bilo kojem trenutku objaviti prestanak izvanredne situacije.

Ako ESRB ili Tijelo smatraju da može nastati izvanredna situacija, oni izdaju povjerljivu preporuku upućenu Vijeću i dostavljaju mu procjenu situacije. Vijeće zatim procjenjuje postoji li potreba za sastankom. U tom je postupku zajamčena povjerljivost.

Ako Vijeće utvrdi postojanje izvanredne situacije, ono o tomu bez odlaganja izvješćuje Europski parlament i Komisiju.

▼M1

3. Ako je Vijeće donijelo odluku u skladu sa stavkom 2. te u iznimnim okolnostima kada je potrebno koordinirano djelovanje nadležnih tijela kao odgovor na nepovoljna kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti pravilno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije, Tijelo može donijeti pojedinačne odluke kojima se od nadležnih tijela zahtijeva da poduzmu potrebne mjere u skladu sa zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2. radi postupanja u svim takvim događajima, tako da se osigura da financijske institucije i nadležna tijela zadovoljavaju zahtjeve utvrđene u tom zakonodavstvu.

▼B

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Tijela iz stavka 3. u razdoblju propisanom u toj odluci, u slučaju da su relevantni zahtjevi propisani u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. i regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s tim aktima izravno primjenjivi na financijske institucije, Tijelo može donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema tom zakonodavstvu, uključujući prestanak bilo kakve prakse. To se primjenjuje samo u situacijama u kojima nadležno tijelo ne primjenjuje zakonodavne akte iz članka 1. stavka 2., uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde donesene u skladu s tim aktima, ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja očito kršenje tih akata te ako je potrebno hitno ispravljanje radi ponovnog uspostavljanja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta i stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.

▼B

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Sve mjere nadležnih tijela u vezi s pitanjima koja su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

Članak 19.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima u prekograničnim pitanjima

▼M1

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti utvrđene u članku 17., ako se nadležno tijelo ne slaže oko postupka ili sadržaja djelovanja ili nedjelovanja drugog nadležnog tijela, u slučajevima navedenim u aktima Unije iz članka 1. stavka 2., Tijelo na zahtjev jednog ili više dotičnih nadležnih tijela može pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom određenim u stavcima od 2. do 4. ovog članka.

▼B

U slučajevima navedenima u zakonodavstvu iz članka 1. stavka 2. te, ako je na temelju objektivnih kriterija, moguće utvrditi postojanje spora među nadležnim tijelima iz različitih država članica, Tijelo može na vlastitu inicijativu pomoći tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom iz stavaka od 2. do 4.

2. Tijelo određuje rok za mirenje među nadležnim tijelima uzimajući u obzir relevantne rokove navedene u aktima iz članka 1. stavka 2. kao i složenost i žurnost pitanja. U toj fazi Tijelo djeluje kao posrednik.

3. Ako dotična nadležna tijela ne uspiju postići sporazum u sklopu faze mirenja iz stavka 2., Tijelo može u skladu s postupkom navedenim u članku 44. stavku 1. trećem i četvrtom podstavku donijeti odluku kojom se od njih zahtijeva da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od poduzimanja mjera radi rješavanja tog pitanja, uz obvezujuće učinke za dotična nadležna tijela kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Tijela te time ne osigura da financijska institucija zadovoljava zahtjeve koji su izravno na nju primjenjivi na temelju akata iz članka 1. stavka 2., Tijelo može donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunila svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

▼B

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela. Sve mjere nadležnih tijela u vezi s činjenicama koje su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

6. U izvješću iz članka 50. stavka 2. predsjednik Tijela mora navesti prirodu i vrstu sporova među nadležnim tijelima, postignute sporazume i odluke donesene radi rješavanja takvih sporova.

Članak 20.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima na međusektorskoj razini

Zajednički odbor dužan je u skladu s postupkom propisanim u članku 19. i članku 56. rješavati međusektorske sporove koji mogu nastati među nadležnim tijelima kako je definirano člankom 4. stavkom 2. ove Uredbe, Uredbom (EU) 1094/2010 odnosno Uredbom (EU) 1095/2010.

▼M1

Članak 20.a

Konvergencija postupaka nadzorne provjere

Tijelo unutar područja primjene svojih ovlasti promiče konvergenciju postupaka nadzorne provjere i ocjene u skladu s Direktivom 2013/36/EU kako bi se u Uniji razvili jaki nadzorni standardi.

▼B

Članak 21.

Kolegij nadzornih tijela

▼M1

1. Tijelo unutar svojih ovlasti promiče učinkovito, djelotvorno i dosljedno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela, kako je navedeno u Uredbi (EU) br. 575/2013 i Direktivi 2013/36/EU te potiče usklađenost primjene prava Unije među kolegijima nadzornih tijela. S ciljem konvergencije najboljih nadzornih praksi, Tijelo promiče zajedničke nadzorne planove i zajedničke nadzore, a osoblje Tijela može sudjelovati u aktivnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući nadzore na licu mjesta koje provode zajednički dva nadležna tijela ili više njih.

2. Tijelo ima vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i skladnog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela za prekogranične institucije diljem Unije, uzimajući u obzir sistemski rizik koji predstavljaju financijske institucije iz članka 23. i, po potrebi, saziva sastanak kolegija.

▼B

Za potrebe ovog stavka i stavka 1. ovog članka Tijelo se smatra „nadležnim tijelom” u smislu relevantnog zakonodavstva.

▼B

Tijelo može:

(a) prikupljati i razmjenjivati sve relevantne informacije u suradnji s nadležnim tijelima radi olakšavanja rada kolegija i uspostavljanja središnjeg sustava i upravljanja središnjim sustavom koji omogućuje nadležnim tijelima u kolegiju pristup tim informacija;

(b) pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije u skladu s člankom 32. radi procjene otpornosti financijskih institucija, a posebno sistemskog rizika koji predstavljaju financijske institucije kao što je navedeno u članku 23., na nepovoljna tržišna kretanja i radi procjene mogućnosti povećanja sistemskog rizika u stresnim okolnostima, osiguravajući da se na takva testiranja primjenjuje dosljedna metodologija na nacionalnoj razini te, prema potrebi, upućivanja preporuke nadležnom tijelu da ispravi nedostatke utvrđene u testiranju otpornosti na stres;

(c) promicati efektivne i učinkovite nadzorne aktivnosti, uključujući procjenu rizika kojima su izložene ili kojima mogu biti izložene financijske institucije, kako je utvrđeno u okviru procesa supervizijskog nadzora ili u stresnim okolnostima;

(d) nadzirati, u skladu sa zadaćama i ovlastima navedenima u ovoj Uredbi, zadaće koje provode nadležna tijela; te

(e) tražiti daljnje rasprave kolegija u svim slučajevima u kojima smatra da bi odluka dovela do nepravilne primjene prava Unije ili da ne bi doprinijela cilju konvergencije nadzornih praksi. Ono također može zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela da sazove sastanak kolegija ili da doda točku na dnevnom redu sastanka.

3. Tijelo može izraditi nacrt regulatornih i provedbenih tehničkih standarda kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti primjene s obzirom na odredbe koje se odnose na operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela te izdavati smjernice i preporuke koje se donose u skladu s člankom 16. radi promicanja konvergencije nadzornog funkcioniranja i najboljih praksi koje donose kolegiji nadzornih tijela.

4. Tijelo ima pravno obvezujuću posredničku ulogu u rješavanju sporova među nadležnim tijelima u skladu s postupkom navedenim u članku 19. Tijelo može donositi nadzorne odluke koje su izravno primjenjive na dotičnu instituciju u skladu s člankom 19.

Članak 22.

Opće odredbe

1. Tijelo na odgovarajući način razmatra sistemski rizik kako je definiran Uredbom (EU) br. 1092/2010. Uzima u obzir sve rizike od poremećaja financijskih usluga koji:

(a) su uzrokovani narušavanjem cijelog financijskog sustava ili njegova dijela; i

▼B

(b) mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo.

Tijelo, prema potrebi, razmatra praćenje i procjenu sistemskog rizika koje su razvili ESRB i Tijelo te odgovara na upozorenja i preporuke ESRB-a u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

▼M1

1.a Najmanje jednom godišnje, Tijelo razmatra prikladnost provođenja procjena otpornosti financijskih institucija diljem Unije u skladu s člankom 32. i obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o svojim razmatranjima. Kad se provode takve procjene diljem Unije, Tijelo, ako smatra prikladnim tako postupiti, objavljuje rezultate za svaku financijsku instituciju sudionicu.

▼B

2. Tijelo, u suradnji s ESRB-om, izrađuje zajednički skup kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja (prikaz rizika) za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika.

Tijelo također izrađuje odgovarajući sustav testiranja otpornosti na stres kako bi pomoglo u utvrđivanju onih institucija koje mogu predstavljati sistemski rizik. Te institucije moraju biti pod pojačanim nadzorom te, ako je to potrebno, obuhvaćene postupkom za oporavak i sanaciju iz članka 25.

3. Ne dovodeći u pitanje akte iz članka 1. stavka 2., Tijelo, prema potrebi, sastavlja dodatne smjernice i preporuke za financijske institucije kako bi se uzeo u obzir sistemski rizik koji one predstavljaju.

Tijelo mora osigurati da se sistemski rizik koji predstavljaju financijske institucije uzme u obzir prilikom izrade nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda u područjima koja su propisana zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2.

4. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, ili na vlastiti inicijativu Tijelo može provesti istraživanje u vezi s određenom vrstom financijske institucije ili vrstom proizvoda ili vrstom ponašanja kako bi procijenilo potencijalne prijetnje za stabilnost financijskog sustava i dalo primjerene preporuke za djelovanje dotičnim nadležnim tijelima.

U te svrhe Tijelo može upotrijebiti ovlasti koje su mu dodijeljene prema ovoj Uredbi, kao i prema članku 35.

5. Zajednički odbor osigurava cjelokupnu i međusektorsku koordinaciju aktivnosti koje se provode u skladu s ovim člankom.

▼B

Članak 23.

Utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika

1. Uz savjetovanje s ESRB-om, Tijelo razvija kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika i odgovarajući sustav testiranja otpornosti na stres, što uključuje procjenu mogućnosti povećanja sistemskog rizika koji financijske institucije predstavljaju u stresnim okolnostima. Financijske institucije koje mogu predstavljati sistemski rizik moraju biti pod pojačanim nadzorom te, prema potrebi, obuhvaćene postupcima za oporavak i sanaciju iz članka 25.

2. Tijelo u potpunosti mora uzeti u obzir relevantne međunarodne pristupe kada izrađuje kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika koji predstavljaju financijske institucije, uključujući one koje su utvrdili Odbor za financijsku stabilnost, Međunarodni monetarni fond i Banka za međunarodne namire.

Članak 24.

Stalna sposobnost odgovora na sistemske rizike

1. Tijelo osigurava postojanje specijalizirane i kontinuirane sposobnosti učinkovitog odgovora na materijalizaciju sistemskih rizika kao što je navedeno u člancima 22. i 23., posebno s obzirom na institucije koje predstavljaju sistemski rizik.

2. Tijelo ispunjava zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2. te doprinosi osiguravanju dosljednog i koordiniranog sustava za upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize u Uniji.

Članak 25.

Postupci za oporavak i sanaciju

▼M1

1. Tijelo aktivno doprinosi i sudjeluje u izradi i koordinaciji djelotvornih, dosljednih i ažuriranih planova za oporavak i sanaciju financijskih institucija. Tijelo također, kada je to predviđeno aktima Unije iz članka 1. stavka 2., pomaže u razvoju postupaka za izvanredne situacije i preventivnih mjera za smanjivanje sistemskog učinka bilo kakvih neuspjeha.

▼B

2. Tijelo može utvrditi najbolje prakse s ciljem olakšavanja sanacije posrnulih institucija te, posebno, prekograničnih grupa, tako da se izbjegne širenje štetnih učinaka, osiguravajući postojanje odgovarajućih sredstava, uključujući dovoljno resursa te da se omogući institucijama ili grupi da budu sanirane na pravilan, isplativ i pravodoban način.

3. Tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 15.

▼B

Članak 26.

Europski sustavi osiguranja depozita

1. Tijelo doprinosi jačanju Europskog sustava nacionalnih sustava osiguranja depozita djelujući u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi se osigurala pravilna primjena Direktive 94/19/EZ s ciljem osiguranja da su nacionalni sustavi osiguranja depozita primjereno financirani doprinosima financijskih institucija, kao i onih financijskih institucija koje imaju poslovni nastan i primaju depozite u Uniji, no koje imaju sjedište izvan Unije, kako je određeno Direktivom 94/19/EZ, te osiguranja visoke razine zaštite svim deponentima u usklađenom okviru u cijeloj Uniji, čuvajući nedodirnutom stabilizacijsku, zaštitnu ulogu uzajamnih jamstvenih programa, ako su oni u skladu sa zakonodavstvom Unije.

2. Članak 16. koji se odnosi na ovlasti Tijela za donošenje smjernica i preporuka primjenjuje se na sustave osiguranja depozita.

3. Tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 15.

4. Preispitivanje ove Uredbe predviđeno člankom 81. posebno ispituje konvergenciju Europskog sustava nacionalnih sustava osiguranja depozita.

Članak 27.

Europski sustav za aranžmane sanacije i financiranje banaka

1. Tijelo doprinosi razvoju metoda za sanaciju posrnulih financijskih institucija, posebno onih koje mogu predstavljati sistemski rizik, tako da se izbjegne širenje zaraze i da se omogući prestanak njihovih aktivnosti na ispravan i pravodoban način, uključujući, gdje je primjenjivo, usklađene i snažne mehanizme financiranja, prema potrebi.

▼M1

2. Tijelo predstavlja svoju procjenu o tome postoji li potreba za sustavom usklađenih, snažnih i vjerodostojnih mehanizama financiranja pomoću odgovarajućih financijskih instrumenata povezanih sa skupom koordiniranih dogovora za upravljanje krizom.

▼B

Tijelo doprinosi radu u području jednakih pravila igre za sve i kumulativnih učinaka svih sustava davanja i doprinosa financijskih institucija koji mogu biti uvedeni kako bi se osigurala pravedna raspodjela opterećenja i poticaja za obuzdavanje sistemskog rizika kao dijela usklađenog i vjerodostojnog okvira za sanaciju.

▼B

Preispitivanje ove Uredbe predviđeno člankom 81. posebno ispituje mogućnost povećanja uloge Tijela u okviru za sprečavanje krize, upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize te, ako je to potrebno, uspostave Europskog fonda za sanaciju.

Članak 28.

Delegiranje zadaća i odgovornosti

1. Nadležna tijela mogu, uz suglasnost tijela kojemu se delegiraju odgovornosti, delegirati zadaće i odgovornosti Tijelu ili drugim nadležnim tijelima pod uvjetima navedenima u ovom članku. Države članice mogu odrediti konkretne postupke u pogledu delegiranja odgovornosti kojih se treba pridržavati prije nego što njihova nadležna tijela sklope takve sporazume o delegiranju, te mogu ograničiti opseg delegiranja na ono što je neophodno za efektivni nadzor prekograničnih financijskih institucija ili grupa.

2. Tijelo potiče i olakšava delegiranje zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima utvrđujući one zadaće i odgovornosti koje mogu biti delegirane ili se mogu zajednički izvršavati te promičući najbolje prakse.

3. Delegiranje odgovornosti rezultira preraspodjelom nadležnosti propisanih aktima iz članka 1. stavka 2. Postupak, provedbu te upravni i sudski nadzor koji se odnose na delegirane odgovornosti uređuje pravo tijela kojemu se delegiraju odgovornosti.

4. Nadležna tijela moraju obavijestiti Tijelo o sporazumima o delegiranju koje namjeravaju sklopiti. Sporazumi mogu stupiti na snagu najranije mjesec dana nakon obavješćivanja Tijela.

Tijelo može dati mišljenje o namjeravanom sporazumu u roku mjesec dana nakon što je o njemu obaviješteno.

Tijelo odgovarajućim sredstvima objavljuje sve sporazume o delegiranju koje su sklopila nadležna tijela kako bi osiguralo da su sve relevantne stranke obaviještene na odgovarajući način.

Članak 29.

Zajednička kultura u području nadzora

1. Tijelo ima aktivnu ulogu u izgradnji zajedničke kulture u području nadzora i dosljednih nadzornih praksi u Uniji, kao i u osiguravanju ujednačenih postupaka i dosljednih pristupa u cijeloj Uniji. Tijelo provodi najmanje sljedeće aktivnosti:

(a) daje mišljenje nadležnim tijelima;

(b) promiče efektivnu bilateralnu i multilateralnu razmjenu informacija među nadležnim tijelima u potpunosti poštujući primjenjive odredbe o povjerljivosti i zaštiti podataka koje su predviđene relevantnim zakonodavstvom Unije;

▼B

(c) doprinosi razvoju visokokvalitetnih i ujednačenih nadzornih standarda, uključujući standarde izvješćivanja, te međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s člankom 1. stavkom 3.;

(d) preispituje primjenu relevantnih regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koje je donijela Komisija te smjernica i preporuka koje je izdalo Tijelo i, prema potrebi, predlaže izmjene; i

(e) uspostavlja sektorske i međusektorske programe osposobljavanja, olakšava razmjenu osoblja i potiče nadležna tijela da pojačano upotrebljavaju sustave privremenog premještaja zaposlenika i ostalih sredstava.

2. Prema potrebi, Tijelo može razviti nove praktične instrumente i konvergencijske alate radi promicanja zajedničkih nadzornih pristupa i praksi.

▼M1

U svrhu izgradnje zajedničke nadzorne kulture Tijelo izrađuje i održava u ažurnom stanju, uzimajući u obzir, između ostalog, promjenjive poslovne prakse i poslovne modele financijskih institucija, Europski nadzorni priručnik o nadzoru financijskih institucija za Uniju kao cjelinu. Europskim nadzornim priručnikom utvrđuju se najbolje nadzorne prakse za metodologiju i postupke.

▼B

Članak 30.

Stručni pregledi nadležnih tijela

1. Tijelo povremeno organizira i provodi stručne preglede nekih ili svih djelatnosti nadležnih tijela kako bi se dodatno ojačala dosljednost rezultata nadzora. U tu svrhu, Tijelo razvija metode koje omogućuju objektivnu procjenu i usporedbu među tijelima koja se pregledavaju. U provođenju stručnih pregleda u obzir se uzimaju postojeće informacije i već provedene procjene koje se odnose na dotično nadležno tijelo.

2. Stručni pregled uključuje, ali bez ograničenja na, procjenu:

(a) prikladnosti resursa i sustava upravljanja nadležnog tijela, posebno u pogledu efektivne primjene regulatornih tehničkih standarda i provedbenih tehničkih standarda iz članaka od 10. do 15., kao i akata iz članka 1. stavka 2., te sposobnosti odgovora na tržišna kretanja;

(b) dostignutog stupnja konvergencije u primjeni prava Unije i u nadzornoj praksi, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke donesene u skladu s člancima od 10. do 16., kao i opsega u kojem nadzorna praksa ostvaruje ciljeve navedene u pravu Unije;

▼B

(c) najboljih praksi koje su razvila neka nadležna tijela, a čije bi donošenje moglo biti od koristi drugim nadležnim tijelima;

(d) efektivnosti i stupnja konvergencije postignute s obzirom na provedbu odredbi donesenih u primjeni prava Unije, uključujući administrativne mjere i sankcije propisane za osobe koje su odgovorne u slučaju nepridržavanja tih odredbi.

▼M1

3. Na temelju stručnog pregleda Tijelo može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. U skladu s člankom 16. stavkom 3. nadležna tijela moraju nastojati slijediti te smjernice i preporuke. Tijelo pri izradi nacrta regulatornih tehničkih ili provedbenih tehničkih standarda u skladu s člancima 10. do 15. uzima u obzir ishode stručnog pregleda te svaku drugu informaciju koju je steklo prilikom obavljanja svojih zadaća, kako bi se osigurala najkvalitetnija konvergencija standarda i praksi.

3.a Tijelo podnosi mišljenje Komisiji kad stručni pregled ili bilo koja druga informacija stečena u obavljanju njegovih zadaća pokaže da je radi osiguravanja daljnjeg usklađivanja bonitetnih pravila potrebna zakonodavna inicijativa.

▼B

4. Tijelo javno objavljuje najbolje prakse koje je moguće utvrditi iz tih stručnih pregleda. Osim toga, svi ostali rezultati stručnih pregleda mogu se javno objaviti uz suglasnost nadležnog tijela koje je predmet stručnog pregleda.

Članak 31.

Koordinacijska funkcija

Tijelo ima opću koordinacijsku ulogu među nadležnim tijelima, posebno u situacijama kada nepovoljna kretanja mogu ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost financijskog sustava u Uniji.

Tijelo promiče koordinirani odgovor Unije, između ostalog:

(a) olakšavanjem razmjene informacija među nadležnim tijelima;

▼M1

(b) određivanjem opsega i, ako je to prikladno, provjerom pouzdanosti informacija koje bi trebale biti na raspolaganju svim dotičnim nadležnim tijelima;

▼B

(c) provođenjem neobvezujućeg posredovanja, na zahtjev nadležnih tijela ili na vlastitu inicijativu, ne dovodeći u pitanje članak 19.;

▼M1

(d) obavješćivanjem, bez odlaganja, ESRB-a, Vijeća i Komisije o svim potencijalnim izvanrednim situacijama”;

(e) poduzimanjem svih odgovarajućih mjera u slučaju kretanja koja mogu ugroziti funkcioniranje financijskih tržišta s ciljem koordinacije mjera koje poduzimaju relevantna nadležna tijela;

(f) centraliziranjem informacija primljenih od nadležnih tijela u skladu s člancima 21. i 35. kao rezultat obveze regulatornog izvješćivanja za institucije. Tijelo dijeli te informacije s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima.

▼B

Članak 32.

Procjena tržišnih kretanja

1. Tijelo prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti i, prema potrebi, obavješćuje europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), ESRB i Europski parlament, Vijeće i Komisiju o relevantnim mikrobonitetnim trendovima, potencijalnim rizicima i osjetljivostima. Tijelo u svoje procjene uključuje ekonomsku analizu tržišta na kojima posluju financijske institucije, kao i procjenu učinka potencijalnih tržišnih kretanja na te institucije.

▼M1

2. Tijelo u suradnji s ESRB-om započinje i koordinira diljem Unije procjene otpornosti financijskih institucija na nepovoljna tržišna kretanja. Ono za to razvija:

(a) zajedničke metodologije za procjenu učinka ekonomskih scenarija na financijski položaj institucije;

(b) zajedničke pristupe priopćavanju ishoda tih procjena otpornosti financijskih institucija;

(c) zajedničke metodologije za procjenu učinka određenih proizvoda ili distribucijskih procesa na instituciju i

(d) zajedničke metodologije za ocjenu imovine, po potrebi, u svrhu testiranja otpornosti na stres.

▼B

3. Ne dovodeći u pitanje zadaće ESRB-a navedene u Uredbi (EU) br. 1092/2010, Tijelo najmanje jednom godišnje, a prema potrebi i češće, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i ESRB-u dostavlja procjene trendova, potencijalnih rizika i osjetljivosti u svojem području nadležnosti.

▼B

Tijelo u te procjene uključuje klasifikaciju glavnih rizika i osjetljivosti te, prema potrebi, preporučuje preventivne ili korektivne mjere.

▼M1

3.a U svrhu provođenja diljem Unije procjena otpornosti financijskih institucija u skladu s ovim člankom, Tijelo može izravno od tih financijskih institucija zatražiti informacije u skladu s člankom 35. i podložno u njemu utvrđenim uvjetima. Također od nadležnih tijela može zatražiti da provedu posebne nadzore. Može od nadležnih tijela zatražiti da provedu nadzore na licu mjesta te može sudjelovati u takvim nadzorima na licu mjesta, u skladu s člankom 21. i podložno u njemu utvrđenim uvjetima, radi osiguravanja usporedivosti i pouzdanosti metoda, praksi i rezultata.

3.b Tijelo od nadležnih tijela može zatražiti da financijske institucije podvrgnu neovisnoj reviziji informacije koje moraju pružiti u skladu sa stavkom 3.a.

▼B

4. Tijelo osigurava odgovarajuću pokrivenost međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti bliskom suradnjom s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelo (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala) preko Zajedničkog odbora.

Članak 33.

Međunarodni odnosi

1. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće nadležnosti država članica i institucija Unije, Tijelo može razviti kontakte i sklopiti administrativne sporazume s nadzornim tijelima, međunarodnim organizacijama i administracijom trećih zemalja. Ti sporazumi ne stvaraju pravne obveze s obzirom na Uniju i njezine države članice i ne sprečavaju države članice i njihova nadležna tijela da sklapaju bilateralne ili mulitlateralne sporazume s tim trećim zemljama.

2. Tijelo pomaže u pripremi odluka o istovjetnosti koje se odnose na nadzorne režime u trećim zemljama u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

3. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo navodi administrativne sporazume dogovorene s međunarodnim organizacijama ili administracijom trećih zemalja i pomoć pruženu u pripremi odluka o istovjetnosti.

Članak 34.

Ostale zadaće

1. Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije ili na vlastitu inicijativu Tijelo može dati mišljenje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o svim pitanjima koja se odnose na njegovo područje nadležnosti.

▼B

2. S obzirom na bonitetne procjene spajanja i preuzimanja koje su u području primjene Direktive 2006/48/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ te koje prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanje među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica, Tijelo može na zahtjev jednog od dotičnih nadležnih tijela izdati i objaviti mišljenje o bonitetnoj procjeni, osim s obzirom na kriterije iz članka 19.a stavka 1. točke (e) Direktive 2006/48/EZ. Mišljenje se izdaje odmah, a u svakom slučaju prije kraja razdoblja procjene u skladu s Direktivom 2006/48/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ. Članak 35. primjenjuje se na područja za koja Tijelo može izdati mišljenje.

Članak 35.

Prikupljanje informacija

▼M1

1. Na zahtjev Tijela, nadležna tijela dostavljaju Tijelu, u utvrđenom obliku, sve potrebne informacije za provođenje zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, pod uvjetom da imaju zakonit pristup relevantnim informacijama. Informacije su točne, usklađene, potpune i pravodobne.

2. Tijelo također može tražiti višekratno dostavljanje informacija u određenim vremenskim razmacima i u utvrđenom obliku ili na usporedivim predlošcima koje je odobrilo Tijelo. Ako je to moguće, takvi se zahtjevi postavljaju na uobičajenim obrascima za izvješćivanje.

3. Na opravdan zahtjev nadležnog tijela Tijelo pruža sve informacije koje smatra potrebnima kako bi nadležnom tijelu omogućilo obavljanje njegovih zadaća, u skladu s obvezom čuvanja poslovne tajne propisanom sektorskim zakonodavstvom i u članku 70. ove Uredbe.

▼B

4. Prije zahtijevanja informacija u skladu s ovim člankom, te da bi se izbjeglo dupliciranje obveza u pogledu izvješćivanja, Tijelo uzima u obzir sve relevantne postojeće statističke podatke koje pripremaju i distribuiraju Europski statistički sustav i Europski sustav središnjih banaka.

5. Ako informacije nisu dostupne ili ako ih nadležna tijela ne stave pravodobno na raspolaganje, Tijelo može uputiti opravdan i obrazložen zahtjev drugim nadzornim tijelima, ministarstvu odgovornom za financiranje ako ono ima na raspolaganju bonitetne informacije, nacionalnoj središnjoj banci ili statističkom uredu dotične države članice.

▼M1

6. Ako potpune ili točne informacije nisu dostupne ili ako se pravodobno ne učine dostupnima, u skladu sa stavkom 1. ili 5., Tijelo može zahtijevati informacije opravdanim i obrazloženim zahtjevom izravno od:

(a) relevantne financijske institucije,

(b) holdinga i/ili podružnica dotične financijske institucije,

▼M1

(c) nereguliranih operativnih subjekata unutar financijske skupine ili konglomerata koje su od značaja za financijske aktivnosti relevantnih financijskih institucija.

Primatelji takvog zahtjeva Tijelu brzo i bez nepotrebnog odlaganja dostavljaju jasne, točne, i potpune informacije.

▼B

Tijelo obavješćuje relevantna nadležna tijela o zahtjevima u skladu s ovim stavkom i stavkom 5.

Na zahtjev Tijela, nadležna tijela pomažu mu u prikupljanju informacija.

7. Tijelo može upotrebljavati povjerljive informacije koje je primilo u skladu s ovim člankom samo za potrebe obavljanja dužnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

▼M1

7.a Ako adresati zahtjeva u skladu sa stavkom 6. ne pruže jasne, točne i potpune informacije, Tijelo obavješćuje Europsku središnju banku, ako je to primjenjivo, i odgovarajuća tijela u dotičnim državama članicama koja podložno nacionalnom pravu surađuju s Tijelom s ciljem osiguravanja potpunog pristupa informacijama i svim dokumentima, knjigama ili evidencijama kojima primatelj ima zakonit pristup u svrhu provjere informacija.

▼B

Članak 36.

Odnos s ESRB-om

1. Tijelo blisko i redovito surađuje s ESRB-om.

2. Tijelo osigurava ESRB-u redovite i pravodobne informacije koje su mu potrebne za ostvarivanje njegovih zadaća. Svi podaci koji su potrebni za ostvarivanje njegovih zadaća, a koji nisu u sažetom ili agregiranom obliku bez odgađanja se dostavljaju ESRB-u na njegov obrazložen zahtjev kao što je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 1092/2010. U suradnji s ESRB-om, Tijelo mora imati primjerene interne postupke za prijenos povjerljivih informacija, posebno informacija koje se odnose na pojedine financijske institucije.

3. U skladu sa stavcima 4. i 5., Tijelo osigurava odgovarajuće daljnje praćenje ESRB-ovih upozorenja i preporuka iz članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

4. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi Tijelu, Tijelo bez odgađanja saziva sastanak Odbora nadzornih tijela i procjenjuje implikacije takvih upozorenja ili preporuka za ispunjavanje svojih zadaća.

▼B

U okviru relevantnog postupka odlučivanja, Tijelo odlučuje o svakoj mjeri koju treba poduzeti u skladu s ovlastima koje su mu dodijeljene ovom Uredbom za rješavanje pitanja utvrđenih u upozorenjima i preporukama.

▼M1

Ako Tijelo ne djeluje prema preporuci, ono Vijeću i ESRB-u obrazlaže svoje razloge za takvo postupanje. ESRB obavješćuje Europski parlament u skladu s člankom 19. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

▼B

5. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi nadležnom nacionalnom nadzornom tijelu, Tijelo, prema potrebi, upotrebljava ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi osiguralo pravodobno daljnje praćenje.

Ako adresat ne namjerava slijediti preporuku ESRB-a, ono je dužno obavijestiti Odbor nadzornih tijela o svojim razlozima za nedjelovanje i raspraviti te razloge s Odborom.

▼M1

Kad nadležno tijelo u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1092/2010 obavijesti Vijeće i ESRB o radnjama koje je poduzelo u odgovoru na preporuke ESRB-a, ono na odgovarajući način uzima u obzir stajalište Odbora nadzornih tijela te obavješćuje Komisiju.

▼B

6. U obavljanju svojih zadaća navedenih u ovoj Uredbi Tijelo u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir upozorenja i preporuke ESRB-a.

Članak 37.

Interesna skupina za bankarstvo

1. Radi lakšeg savjetovanja sa zainteresiranim stranama u područjima relevantnima za zadaće Tijela osniva se Interesna skupina za bankarstvo. Interesna skupina za bankarstvo daje mišljenje o mjerama poduzetima u skladu s člancima od 10. do 15. u vezi s regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima, te u mjeri u kojoj se one ne odnose na pojedine financijske institucije, u skladu s člankom 16. u vezi sa smjernicama i preporukama. Ako je žurno potrebno provesti mjere, a savjetovanje postane nemoguće, Interesna skupina za bankarstvo se obavješćuje što je prije moguće.

▼M1

Interesna skupina za bankarstvo sastaje se na vlastitu inicijativu prema potrebi, no najmanje četiri puta godišnje.

▼B

2. Interesna skupina za bankarstvo sastoji se od 30 članova koji u uravnoteženom omjeru predstavljaju kreditne i investicijske institucije koje posluju u Uniji, predstavnike njihovih zaposlenika, kao i potrošače, korisnike bankovnih usluga i predstavnike malih i srednjih poduzeća.

▼B

Najmanje pet njezinih članova moraju biti neovisni ugledni akademici. Deset njezinih članova predstavljaju financijske institucije, od kojih tri predstavljaju zadružne banke i štedne banke.

3. Članove Interesne skupine za bankarstvo imenuje Odbor nadzornih tijela na prijedlog relevantnih zainteresiranih strana. U odlučivanju Odbor nadzornih tijela, po mogućnosti, osigurava odgovarajuću geografsku i spolnu uravnoteženost i zastupljenost zainteresiranih strana iz cijele Unije.

▼M1

4. Tijelo dostavlja sve potrebne informacije na koje se primjenjuje poslovna tajna, kako je navedeno u članku 70., i osigurava prikladnu tajničku potporu za Interesnu skupinu za bankarstvo. Članovima Interesne skupine za bankarstvo koji predstavljaju neprofitne organizacije, isključujući predstavnike industrija, isplaćuje se odgovarajuća naknada. Takva naknada jednaka je najmanje iznosima povrata za dužnosnike prema glavi V. poglavlju 1. Odjeljku 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske unije utvrđenima u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ([1]) (Pravilnik o osoblju). Interesna skupina za bankarstvo može osnivati radne skupine za tehnička pitanja. Članovi Interesne skupine za bankarstvo imaju mandat od dvije i pol godine, nakon čega se provodi nov selekcijski postupak.;

▼B

Članove Interesne skupine za bankarstvo mogu biti imenovani na dva uzastopna mandata.

5. Interesna skupina za bankarstvo može podnijeti mišljenja i savjete Tijelu u vezi s bilo kojim pitanjima koja se odnose na zadaće Tijela, s posebnim naglaskom na zadaće navedene u člancima od 10. do 16. i člancima 29., 30. i 32.

6. Interesna skupina za bankarstvo donosi svoj poslovnik dvotrećinskom većinom svojih članova.

7. Tijelo objavljuje mišljenja i savjete Interesne skupine za bankarstvo, kao i rezultate svojih savjetovanja.

Članak 38.

Zaštitne mjere

1. Tijelo osigurava da nijedna odluka koja je donesena u skladu s člancima 18. ili 19. ni na koji način ne utječe na fiskalne odgovornosti država članica.

2. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 19. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Tijelo i Komisiju u roku dva tjedna od dostavljanja odluke Tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

([1]) SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

▼B

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Tijela se suspendira.

U roku od mjesec dana od slanja obavijesti od strane države članice, Tijelo obavješćuje državu članicu zadržava li svoju odluku ili je mijenja ili opoziva. Ako se odluka zadržava ili mijenja, Tijelo navodi da ne utječe na fiskalne odgovornosti.

Ako Tijelo zadrži svoju odluku, Vijeće donosi odluku većinom danih glasova na jednom od svojih sastanaka najkasnije dva mjeseca nakon što je Tijelo obavijestilo državu članicu, kao što je navedeno u četvrtom podstavku, da je odluka Tijela zadržana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o zadržavanju odluke Tijela u skladu s petim podstavkom, odluka Tijela se ukida.

3. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 18. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Tijelo, Komisiju i Vijeće u roku tri radna dana od dostavljanja odluke Tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Tijela se suspendira.

U roku deset radnih dana Vijeće saziva sastanak i običnom većinom svojih članova donosi odluku o tome hoće li odluka Tijela biti opozvana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o opozivu odluke Tijela u skladu s četvrtim podstavkom, suspendiranje odluke Tijela se ukida.

4. Ako Vijeće donese odluku u skladu sa stavkom 3. da neće opozvati odluku Tijela koja se odnosi na članak 18. stavak 3., a dotična država članica još uvijek smatra da odluka Tijela utječe na njezine fiskalne odgovornosti, ta država članica može obavijestiti Komisiju i Tijelo, te zatražiti od Vijeća da preispita to pitanje. Dotična država članica mora jasno navesti razloge za svoje neslaganje s odlukom Vijeća.

U roku od četiri tjedna od obavijesti iz prvog podstavka, Vijeće potvrđuje svoju izvornu odluku ili donosi novu odluku u skladu sa stavkom 3.

▼B

Vijeće može produljiti rok od četiri tjedna za četiri dodatna tjedna ako to zahtijevaju posebne okolnosti slučaja.

5. Svaka zloporaba ovog članka, posebno s obzirom na odluku Tijela koja nema bitan ili značajan fiskalni učinak, zabranjuje se jer nije u skladu s unutarnjim tržištem.

Članak 39.

Postupci donošenja odluke

1. Prije donošenja odluka predviđenih ovom Uredbom Tijelo mora obavijestiti sve adresate o svojoj namjeri da donese odluku, utvrđujući rok u kojem adresat može izraziti svoje stajalište o tom pitanju, uzimajući u potpunosti u obzir žurnost, složenost i potencijalne posljedice tog pitanja. To se primjenjuje *mutatis mutandis* na preporuke, kao što je navedeno u članku 17. stavku 3.

2. U odlukama Tijela moraju biti navedeni razlozi na kojima se one temelje.

3. Adresati odluka Tijela moraju biti obaviješteni o pravnom lijeku koji im je na raspolaganju prema ovoj Uredbi.

4. Ako Tijelo donese odluku na temelju članka 18. stavka 3. ili 4., ono mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima.

5. Odluke koje Tijelo donosi na temelju članka 17., 18. ili 19. objavljuju se i u njima mora biti naveden identitet dotičnog nadležnog tijela ili financijske institucije, kao i glavni sadržaj odluke, osim ako je takvo objavljivanje u suprotnosti s legitimnim interesima financijskih institucija u zaštiti njihovih poslovnih tajni ili ako bi to moglo ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.

POGLAVLJE III.

ORGANIZACIJA

ODJELJAK 1.

Odbor nadzornih tijela

Članak 40.

Sastav

1. Odbor nadzornih tijela sastoji se od:

(a) predsjednika koji nema pravo glasa;

(b) rukovoditelja nacionalnog javnog tijela koje je nadležno za nadzor kreditnih institucija u svakoj državi članici, a koji se osobno sastaju najmanje dva puta godišnje;

▼B

(c) jednog predstavnika Komisije, koji nema pravo glasa;

▼M1

(d) jednog predstavnika kojeg imenuje nadzorni odbor Europske središnje banke, koji nema pravo glasa;

▼B

(e) jednog predstavnika ESRB-a, koji nema pravo glasa;

(f) po jednog predstavnika svakoga od drugih dvaju europskih nadzornih tijela, koji nemaju pravo glasa.

2. Odbor nadzornih tijela redovito, a najmanje dva puta godišnje, saziva sastanke s Interesnom skupinom za bankarstvo.

3. Svako nadležno tijelo odgovorno je za imenovanje zamjenika na visokoj razini iz svojeg tijela koji može zamijeniti člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) u slučaju spriječenosti.

4. Ako tijelo iz stavka 1. točke (b) nije središnja banka, član Odbora nadzornih tijela iz te točke može odlučiti povesti predstavnika iz središnje banke države članice koji neće imati pravo glasa.

▼M1

4.a U raspravama koje nisu vezane uz pojedine financijske institucije, kako je predviđeno u članku 44. stavku 4., predstavnika kojeg je imenovao nadzorni odbor Europske središnje banke može pratiti predstavnik Europske središnje banke sa stručnim poznavanjem zadaća središnjih banaka.

▼B

5. U državama članicama u kojima je više tijela odgovorno za nadzor u skladu s ovom Uredbom, ta se tijela dogovaraju o zajedničkom predstavniku. Unatoč tome, kada tema o kojoj raspravlja Odbor nadzornih tijela nije u području nadležnosti nacionalnog tijela koje predstavlja član iz stavka 1. točke (b), tog člana može pratiti predstavnik relevantnog nacionalnog tijela, koji nema pravo glasa.

6. Za potrebe djelovanja u području primjene Direktive 94/19/EZ člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može, prema potrebi, pratiti predstavnik relevantnih tijela koja upravljaju sustavima osiguranja depozita u svakoj državi članici, koji nema pravo glasa.

▼M3

Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Direktive 2014/59/EU, člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može u svakoj državi članici prema potrebi pratiti predstavnik sanacijskog tijela, koji nema pravo glasa.

▼B

7. Odbor nadzornih tijela može dopustiti prisutnost promatrača.

Izvršni direktor može sudjelovati na sastancima Odbora nadzornih tijela bez prava glasa.

▼B

Članak 41.

Interni odbori i paneli

1. Odbor nadzornih tijela može osnovati interne odbore ili panele za posebne zadaće koje se dodjeljuju Odboru nadzornih tijela te može odrediti da se određene jasno definirane zadaće i odluke delegiraju internim odborima ili radnim tijela, upravnom odboru ili predsjedniku.

▼M1

1.a Za potrebe članka 17. Odbor nadzornih tijela saziva neovisno radno tijelo, koje se sastoji od predsjednika Odbora nadzornih tijela, i šest drugih članova, koji nisu predstavnici nadležnog tijela koje je navodno prekršilo pravo Unije niti imaju bilo kakvog interesa u predmetu ni izravne veze s dotičnim nadležnim tijelom.

Svaki član radnog tijela ima jedan glas.

Odluke radnog tijela donose se ako barem četiri člana glasuju za.

2. Za potrebe članka 19. Odbor nadzornih tijela saziva neovisno radno tijelo, koje se sastoji od predsjednika Odbora nadzornih tijela i od šest drugih članova koji nisu predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu niti imaju bilo kakvog interesa u sukobu ni izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima.

Svaki član radnog tijela ima jedan glas.

Odluke radnog tijela donose se ako barem četiri člana glasuju za.

3. Neovisna radna tijela navedena u ovom članku predlažu odluke prema članku 17. ili članku 19., a konačno ih donosi Odbor nadzornih tijela.

4. Odbor nadzornih tijela donosi poslovnik neovisnih radnih tijela navedenih u ovom članku.

▼B

Članak 42.

Neovisnost

U provedbi zadaća koje su im dodijeljene ovom Uredbom, predsjednik i članovi Odbora nadzornih tijela koji imaju pravo glasa djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove Odbora nadzornih tijela u obavljanju njihovih zadaća.

▼M1

Prvi i drugi stavak ne dovode u pitanje zadaće koje su dodijeljene Europskoj središnjoj banci Uredbom (EU) br. 1024/2013.

▼B

Članak 43.

Zadaće

1. Odbor nadzornih tijela daje smjernice za rad Tijelu i zadužen je za donošenje odluka iz poglavlja II.

▼B

2. Odbor nadzornih tijela donosi mišljenja, preporuke i odluke, te daje savjete navedene u poglavlju II.

3. Odbor nadzornih tijela imenuje predsjednika.

4. Prije 30. rujna svake godine Odbor nadzornih tijela donosi program rada Tijela za sljedeću godinu na temelju prijedloga upravnog odbora, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

5. Odbor nadzornih tijela na temelju prijedloga upravnog odbora donosi godišnje izvješće o djelatnostima Tijela, kao i o obavljanju dužnosti predsjednika, na temelju nacrta izvješća iz članka 53. stavka 7., te dostavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, Revizorskome sudu i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru do 15. lipnja svake godine. To se izvješće objavljuje.

6. Odbor nadzornih tijela donosi višegodišnji program rada Tijela, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Višegodišnji program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

7. Odbor nadzornih tijela donosi proračun u skladu s člankom 63.

8. Odbor nadzornih tijela ima stegovne ovlasti nad predsjednikom i izvršnim direktorom i može ih razriješiti dužnosti u skladu s člankom 48. stavkom 5. odnosno člankom 51. stavkom 5.

Članak 44.

Donošenje odluka

▼M1

1. Odluke Odbora nadzornih tijela donose se običnom većinom glasova njegovih članova. Svaki član ima jedan glas.

S obzirom na akte navedene u člancima od 10. do 16. te mjere i odluke donesene prema trećem podstavku članka 9. stavka 5. i poglavlju VI. te odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, Odbor nadzornih tijela donosi odluke kvalificiranom većinom glasova svojih članova, kako je definirano u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i u članku 3. Protokola br. 36 o prijelaznim odredbama, koja uključuje barem običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica koje su države članice sudionice kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 (države članice sudionice) i običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica koje nisu države članice sudionice kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 (države članice nesudionice).

▼M1

S obzirom na odluke u skladu s člancima 17. i 19., odluke koje predlaže radno tijelo donose se običnom većinom članova s pravom glasa Odbora nadzornih tijela, koja uključuje običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica sudionica i običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica nesudionica.

Odstupajući od trećeg podstavka, od dana kada je četvoro ili manje članova s pravom glasa iz nadležnih tijela država članica nesudionica, odluka koju je predložilo radno tijelo donosi se običnom većinom članova s pravom glasa Odbora nadzornih tijela, koja uključuje barem jedan glas članova iz nadležnih tijela država članica nesudionica.

Svaki član s pravom glasa ima jedan glas.

S obzirom na sastav radnog tijela u skladu s člankom 41. stavkom 2., Odbor nadzornih tijela nastoji postići konsenzus. Ako nije postignut konsenzus odluke Odbora nadzornih tijela donose se tročetvrtinskom većinom njegovih članova s pravom glasa. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas.

S obzirom na odluke donesene u skladu s člankom 18. stavcima 3. i 4. te odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, Odbor nadzornih tijela donosi odluke na temelju obične većine svojih članova s pravom glasa, koja uključuje običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica sudionica i običnu većinu njegovih članova iz nadležnih tijela država članica nesudionica.

▼B

2. Sastanke Odbora nadzornih tijela saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne trećine članova Odbora nadzornih tijela, a njima predsjeda predsjednik.

3. Odbor nadzornih tijela donosi i objavljuje svoj poslovnik.

▼M1

4. Članovi koji nemaju pravo glasa i promatrači, uz iznimku predsjednika, izvršnog direktora i predstavnika Europske središnje banke kojeg je imenovao njezin nadzorni odbor, nisu nazočni raspravama u Odboru nadzornih tijela koje se odnose na pojedine financijske institucije, osim ako je drugačije određeno u članku 75. stavku 3. ili aktima iz članka 1. stavka 2.

4.a Predsjednik Tijela ima pravo zatražiti glasovanje u bilo kojem trenutku. Ne dovodeći u pitanje tu ovlast i djelotvornost postupaka donošenja odluka Tijela, Odbor nadzornih tijela Tijela pri donošenju svojih odluka nastoji postići konsenzus.

▼B

ODJELJAK 2.

Upravni odbor

Članak 45.

Sastav

1. Upravni odbor sastoji se od predsjednika i šest drugih članova Obora nadzornih tijela koje su izabrali članovi Odbora nadzornih tijela koji imaju pravo glasa.

Osim predsjednika, svaki član upravnog odbora mora imati zamjenika koji ga može zamijeniti u slučaju spriječenosti.

▼M1

Mandat članova koje je izabrao Odbor nadzornih tijela traje dvije i pol godine. Mandat je moguće jedanput produljiti. Sastav upravnog odbora mora biti uravnotežen i razmjeran te odražavati Uniju u cjelini. U upravni odbor uključeno je barem dvoje predstavnika država članica nesudionica Mandati se preklapaju i primjenjuje se odgovarajući sustav rotacije.

▼B

2. Odluke upravnog odbora donose se na temelju većine prisutnih članova. Svaki član ima jedan glas.

Izvršni direktor i predstavnik Komisije sudjeluju na sastancima upravnog odbora bez prava glasa.

Predstavnik Komisije ima pravo glasa po pitanjima iz članka 63.

Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

3. Sastanke upravnog odbora saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova upravnog odbora, a njima predsjeda predsjednik.

Upravni odbor sastaje se prije svakog sastanka Odbora nadzornih tijela te onoliko često koliko upravni odbor smatra potrebnim. Sastaje se najmanje pet puta godišnje.

4. Članovima upravnog odbora mogu pomagati, pridržavajući se poslovnika, savjetnici ili stručnjaci. Članovi koji nemaju pravo glasa, uz izuzetak izvršnog direktora, ne prisustvuju raspravama unutar upravnog odbora koje se odnose na pojedine financijske institucije.

Članak 46.

Neovisnost

Članovi upravnog odbora djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

▼B

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove upravnog odbora u obavljanju njihovih zadaća.

Članak 47.

Zadaće

1. Upravni odbor mora osigurati da Tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu povjerene u skladu s ovom Uredbom.

2. Upravni odbor predlaže godišnji i višegodišnji program rada koji donosi Odbor nadzornih tijela.

3. Upravni odbor izvršava svoje proračunske ovlasti u skladu s člancima 63. i 64.

▼M1

4. Upravni odbor donosi politiku osoblja Tijela i, u skladu s člankom 68. stavkom 2., potrebne provedbene mjere Pravilnika o osoblju.

▼B

5. Upravni odbor donosi posebne odredbe o pravu na pristup dokumentima Tijela u skladu s člankom 72.

6. Upravni odbor predlaže na odobrenje Odboru nadzornih tijela godišnje izvješće o djelatnostima Tijela, kao i o dužnostima predsjednika na temelju nacrta izvješća iz članka 53. stavka 7.

7. Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

8. Upravni odbor imenuje i razrješuje članove Odbora za žalbe u skladu s člankom 58. stavcima 3. i 5.

ODJELJAK 3.

Predsjednik

Članak 48.

Imenovanje i zadaće

1. Tijelo zastupa predsjednik koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

Predsjednik je odgovoran za pripremu rada Odbora nadzornih tijela te predsjeda sastancima Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora.

▼B

2. Predsjednika imenuje Odbor nadzornih tijela na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

Prije preuzimanja svojih dužnosti, a najkasnije mjesec dana nakon izbora od strane Odbora nadzornih tijela, Europski parlament može, nakon saslušanja kandidata kojeg je odabrao Odbor nadzornih tijela, iznijeti prigovor na imenovanje odabrane osobe.

Odbor nadzornih tijela također među svojim članovima odabire zamjenika koji obavlja funkcije predsjednika u njegovoj odsutnosti. Taj se zamjenik ne odabire među članovima upravnog odbora.

3. Mandat predsjednika traje pet godina i može se još jedanput produljiti.

4. Tijekom devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg mandata predsjednika Odbor nadzornih tijela ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu, Odbor nadzornih tijela može jedanput produljiti mandat predsjednika, uz potvrdu Europskog parlamenta.

5. Predsjednika može razriješiti dužnosti samo Europski parlament nakon odluke Odbora nadzornih tijela.

Predsjednik ne smije sprečavati Odbor nadzornih tijela da raspravlja o pitanjima koja se odnose na predsjednika, posebno o potrebi za njegovim razrješenjem, te ne smije biti uključen u rasprave koje se na to odnose.

Članak 49.

Neovisnost

Ne dovodeći u pitanje ulogu Odbora nadzornih tijela s obzirom na zadaće predsjednika, predsjednik ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na predsjednika u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., predsjednika nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

▼M1

Članak 49.a

Izdaci

Predsjednik čini javnima održane sastanke i primljene usluge ugošćenja. Izdaci se javno evidentiraju u skladu s Pravilnikom o osoblju

▼B

Članak 50.

Izvješće

1. Europski parlament i Vijeće mogu pozvati predsjednika ili njegovog zamjenika da daju izjavu, u potpunosti poštujući njihovu neovisnost. Predsjednik daje izjavu pred Europskim parlamentom i odgovara na sva pitanja koja mu postave njegovi članovi, kad god se to traži.

2. Predsjednik u pisanom obliku izvješćuje Europski parlament o glavnim djelatnostima Tijela kad god je to zatraženo te najmanje 15 dana prije davanja izjave iz stavka 1.

3. Osim informacija navedenih u člancima od 11. do 18. i člancima 20. i 33., izvješće također uključuje sve relevantne informacije koje izvanredno zatraži Europski parlament.

ODJELJAK 4.

Izvršni direktor

Članak 51.

Imenovanje

1. Tijelom upravlja izvršni direktor koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

2. Izvršnog direktora imenuje Odbor nadzornih tijela, nakon potvrđivanja Europskog parlamenta, na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, i iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu te rukovodećeg iskustva, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

3. Mandat izvršnog direktora traje pet godina i može se jedanput produljiti.

4. Tijekom devet mjeseci prije kraja mandata izvršnog direktora Odbor nadzornih tijela posebno ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu iz prvog podstavka, Odbor nadzornih tijela može jedanput produljiti mandat izvršnog direktora.

▼B

5. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Odbora nadzornih tijela.

Članak 52.

Neovisnost

Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće uloge upravnog odbora i Odbora nadzornih tijela s obzirom na zadaće izvršnog direktora, izvršni direktor ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na izvršnog direktora u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., izvršnog direktora nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

▼M1

Članak 52.a

Izdaci

Izvršni direktor čini javnima održane sastanke i primljene usluge ugošćenja. Izdaci se javno evidentiraju u skladu s Pravilnikom o osoblju

▼B

Članak 53.

Zadaće

1. Izvršni direktor odgovoran je za upravljanje Tijelom i priprema rad upravnog odbora.

2. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu godišnjeg programa rada Tijela prema smjernicama Odbora nadzornih tijela i pod kontrolom upravnog odbora.

3. Izvršni direktor poduzima potrebne mjere, posebno donošenje internih administrativnih uputa i objavljivanja obavijesti, kako bi se osiguralo funkcioniranje Tijela u skladu s ovom Uredbom.

4. Izvršni direktor priprema višegodišnji program rada kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

▼B

5. Svake godine do 30. lipnja, izvršni direktor priprema program rada za sljedeću godinu kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

6. Izvršni direktor priprema prednacrt proračuna Tijela na temelju članka 63. te izvršava proračun Tijela u skladu s člankom 64.

7. Izvršni direktor svake godine priprema nacrt izvješća koji sadrži odjeljak o regulatornim i nadzornim aktivnostima Tijela i odjeljak o financijskim i administrativnim pitanjima.

8. S obzirom na osoblje Tijela, izvršni direktor izvršava ovlasti propisane člankom 68. i upravlja pitanjima koja se odnose na osoblje.

POGLAVLJE IV.

ZAJEDNIČKA TIJELA EUROPSKIH NADZORNIH TIJELA

ODJELJAK 1.

Zajednički odbor europskih nadzornih tijela

Članak 54.

Osnivanje

1. Ovime se osniva Zajednički odbor europskih nadzornih tijela.

2. Zajednički odbor djeluje kao forum u kojem Tijelo redovito i blisko surađuje i osigurava međusektorsku dosljednost s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala), posebno vezano uz:

— financijske konglomerate,

— računovodstvo i reviziju,

— mikrobonitetne analize međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti za financijsku stabilnost,

— investicijske proizvode za građanstvo,

— mjere za borbu protiv pranja novca, te

— razmjenu informacija s ESRB-om i razvoj odnosa između ESRB-a i europskih nadzornih tijela.

▼B

3. Zajednički odbor ima osoblje koje dodjeljuju europska nadzorna tijela, a koje djeluje kao tajništvo. Tijelo osigurava odgovarajuća sredstva za administrativne, infrastrukturne i operativne troškove.

4. Ako financijska institucija obuhvaća više različitih sektora, Zajednički odbor rješava sporove u skladu s člankom 56.

Članak 55.

Sastav

1. Zajednički odbor sastoji se od predsjednika europskih nadzornih tijela i, prema potrebi, predsjednika bilo kojeg pododbora koji je osnovan u skladu s člankom 57.

2. Izvršni direktor, predstavnik Komisije i ESRB-a pozivaju se kao promatrači na sastanke Zajedničkog odbora, kao i bilo kojeg pododbora iz članka 57.

3. Predsjednik Zajedničkog odbora imenuje se prema načelu godišnje rotacije predsjednika europskih nadzornih tijela. Predsjednik Zajedničkog odbora jest potpredsjednik ESRB-a.

4. Zajednički odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik. Poslovnik može odrediti dodatne sudionike na sastancima Zajedničkog odbora.

Zajednički odbor sastaje se najmanje jedanput u dva mjeseca.

Članak 56.

Zajednička stajališta i zajednički akti

U okviru svojih zadaća iz poglavlja II., te posebno s obzirom na provedbu Direktive 2002/87/EZ, Tijelo, prema potrebi, donosi zajednička stajališta s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala).

Akte iz članaka od 10. do 15., 17., 18. ili 19. ove Uredbe u odnosu na primjenu Direktive 2002/87/EZ i bilo kojih drugih akata Unije iz članka 1. stavka 2. koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) ili europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), prema potrebi, istodobno donose Tijelo, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala).

▼B

Članak 57.

Pododbori

1. Za potrebe članka 56. u okviru Zajedničkog odbora osniva se Pododbor za financijske konglomerate.

2. Pododbor se sastoji od pojedinaca navedenih u članku 55. stavku 1. i jednog predstavnika na visokoj razini koji je sadašnji član osoblja relevantnog nadležnog tijela iz svake države članice.

3. Pododbor među svojim članovima odabire predsjednika, koji je također član Zajedničkog odbora.

4. Zajednički odbor može osnivati dodatne pododbore.

ODJELJAK 2.

Odbor za žalbe

Članak 58.

Sastav i djelovanje

1. Odbor za žalbe jest zajedničko tijelo europskih nadzornih tijela.

2. Odbor za žalbe sastoji se od šest članova i šest zamjenika koji su ugledni pojedinci s dokazanim relevantnim znanjem i stručnim iskustvom, uključujući iskustvo u nadzoru na dovoljno visokoj razini u području bankarstva, osiguranja, strukovnih mirovina, tržišta vrijednosnih papira ili drugih financijskih usluga, isključujući trenutačno osoblje nadležnih tijela ili drugih nacionalnih institucija ili institucija Unije uključenih u djelatnosti Tijela. Odbor za žalbe mora imati adekvatnu pravnu stručnost za pružanje stručnih pravnih savjeta o zakonitosti izvršavanja ovlasti Tijela.

Odbor za žalbe imenuje svojeg predsjednika.

3. Upravni odbor Tijela imenuje dva člana Odbora za žalbe i dva zamjenika s užeg popisa koji predlaže Komisija, a nakon objave javnog poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije*, te nakon savjetovanja s Odborom nadzornih tijela.

Ostali članovi imenuju se u skladu s Uredbom (EU) br. 1094/2010 i Uredbom (EU) 1095/2010.

4. Mandat članova Odbora za žalbe traje pet godina. Taj je mandat moguće jedanput produljiti.

▼B

5. Član Odbora za žalbe kojeg je imenovao upravni odbor Tijela ne razrješuje se dužnosti za vrijeme svojeg mandata, osim ako je proglašen krivim za ozbiljan propust i upravni odbor donese takvu odluku nakon savjetovanja s Odborom nadzornih tijela.

6. Odluke Odbora za žalbe donose se na temelju većine od barem četiriju od šest njegovih članova. Ako je odluka na koju je podnesena žalba u području primjene ove Uredbe, većina potrebna za donošenje odluke mora uključivati barem jednog od dvaju članova Odbora za žalbe koje je imenovalo Tijelo.

7. Odbor za žalbe saziva njegov predsjedsjednik prema potrebi.

8. Europska nadzorna tijela moraju preko Zajedničkog odbora osigurati odgovarajuću operativnu i tajničku potporu Odboru za žalbe.

Članak 59.

Neovisnost i nepristranost

1. Članovi odbora za žalbe neovisni su u donošenju svojih odluka. Oni ne smiju biti vezani bilo kakvim uputama. Ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti s obzirom na Tijelo, njegov upravni odbor ili njegov Odbor nadzornih tijela.

2. Članovi Odbora za žalbe ne sudjeluju u bilo kakvim žalbenim postupcima u kojima imaju osobni interes ako su prethodno bili uključeni kao predstavnici jedne od stranaka u postupku ili ako su sudjelovali u donošenju odluke na koju je podnesena žalba.

3. Ako zbog razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili iz bilo kojih drugih razloga, član Odbora za žalbe smatra da neki drugi član ne bi trebao sudjelovati u nekom žalbenom postupku, dužan je o tome izvijestiti Odbor za žalbe.

4. Svaka stranka u žalbenom postupku može iznijeti prigovor u vezi sa sudjelovanjem nekog člana Odbora za žalbe na temelju razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili zbog sumnje da djeluje pristrano.

Prigovor se ne može temeljiti na nacionalnosti članova, a također je neprihvatljiv ako stranka u žalbenom postupku, iako svjesna da postoji razlog za prigovor, ipak poduzima postupovnu mjeru, a ne iznose prigovor na sastav Odbora za žalbe.

▼B

5. Odbor za žalbe odlučuje o mjeri koju je potrebno poduzeti u slučajevima navedenima u stavcima 1. i 2., bez sudjelovanja dotičnog člana.

Radi donošenja takve odluke dotičnog člana zamjenjuje njegov zamjenik u Odboru za žalbe. Ako je zamjenik u sličnoj situaciji, predsjednik određuje zamjenu među ostalim zamjenicima koji su na raspolaganju.

6. Članovi Odbora za žalbe obvezuju se djelovati neovisno i u javnom interesu.

S tim ciljem, oni daju izjavu o obvezama i izjavu o interesima u kojima navode ili da ne postoje nikakvi interesi za koje bi se moglo smatrati da dovode u pitanje njihovu neovisnost ili da ne postoji bilo koji izravan ili neizravan interes za koji bi se moglo smatrati da dovodi u pitanje njihovu neovisnost.

Te se izjave objavljuju jedanput godišnje u pisanom obliku.

POGLAVLJE V.

PRAVNI LIJEKOVI

Članak 60.

Žalbe

1. Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući nadležna tijela, može se žaliti protiv odluke Tijela iz članaka 17., 18. i 19. i protiv svake druge odluke koju je Tijelo donijelo u skladu s aktima Unije iz članka 1. stavka 2. koja je naslovljena na tu osobu, ili protiv odluke koja se, iako je u obliku odluke naslovljene na drugu osobu, od izravnog i osobnog interesa za tu osobu.

2. Žalba se zajedno s obrazloženjem podnosi Tijelu u pisanom obliku u roku dva mjeseca od datuma kada je dotična osoba primila obavijest o odluci ili, ako nema takve obavijesti, od dana kada je Tijelo objavilo svoju odluku.

Odbor za žalbe odlučuje o žalbi u roku dva mjeseca od podnošenja žalbe.

3. Žalba podnesena u skladu sa stavkom 1. nema suspenzivni učinak.

Međutim, Odbor za žalbe može suspendirati primjenu osporavane odluke ako smatra da to okolnosti zahtijevaju.

4. Ako je žalba dopuštena, Odbor za žalbe ispituje je li osnovana. On poziva stranke u žalbenom postupku da u određenom roku podnesu primjedbe na njegove obavijesti ili na priopćenja drugih stranaka u žalbenom postupku. Stranke u žalbenom postupku imaju pravo dati usmene izjave.

▼B

5. Odbor za žalbe može potvrditi odluku koju je donijelo nadležno tijelo Tijela ili može proslijediti slučaj nadležnom tijelu Tijela. To tijelo obvezuje odluka Odbora za žalbe te ono donosi izmijenjenu odluku o dotičnom slučaju.

6. Odbor za žalbe donosi i objavljuje svoj poslovnik.

7. Odluke koje donosi Odbor za žalbe moraju biti obrazložene, a Tijelo ih mora objaviti.

Članak 61.

Postupci pred Sudom Europske unije

1. U skladu s člankom 263. UFEU-a, može se pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije, kojom se osporava odluka koju je donio Odbor za žalbe ili Tijelo u slučajevima kada ne postoji pravo žalbe Odboru za žalbe.

2. Države članice i institucije Unije, kao i sve fizičke ili pravne osobe, mogu pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije protiv odluka Tijela u skladu s člankom 263. UFEU-a.

3. U slučaju da Tijelo ima obvezu djelovati, a ne donese odluku, postupak zbog propuštanja djelovanja može se pokrenuti pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 265. UFEU-a.

4. Od Tijela se zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se postupilo u skladu s presudom Suda Europske unije.

POGLAVLJE VI.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 62.

Proračun Tijela

1. Prihodi Tijela, europskog tijela u skladu s člankom 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica [1] (dalje u tekstu: „Financijska uredba”), sastoje se, posebno, od bilo koje kombinacije sljedećeg:

(a) obveznih doprinosa nacionalnih javnih tijela nadležnih za nadzor financijskih institucija koji se uplaćuju u skladu s formulom koja se temelji na ponderiranju glasova kao što je navedeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama. Za potrebe ovog članka, članak 3. stavak 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama nastavlja se primjenjivati i nakon roka koji je u njemu utvrđen, tj. 31. listopada 2014.;

[1] SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

▼B

(b) subvencije Unije iz općeg proračuna Europske unije (odjeljak o Komisiji);

(c) svih naknada koje se plaćaju Tijelu u slučajevima navedenima u relevantnim instrumentima prava Unije.

2. Rashodi Tijela uključuju najmanje troškove za osoblje, naknade za rad, administrativne troškove, troškove za infrastrukturu, stručno osposobljavanje i operativne troškove.

3. Prihodi i rashodi moraju biti u ravnoteži.

4. Procjena svih prihoda i rashoda Tijela priprema se za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, te se iskazuje u proračunu Tijela.

Članak 63.

Donošenje proračuna

1. Do 15. veljače svake godine izvršni direktor sastavlja nacrt izvještaja o procjeni prihoda i rashoda za sljedeću financijsku godinu te ga dostavlja upravnom odboru i Odboru nadzornih tijela, skupa s planom radnih mjesta. Svake godine Odbor nadzornih tijela, na temelju nacrta izvještaja koji je sastavio izvršni direktor i odobrio upravni odbor, izrađuje izvještaj o procjeni prihoda i rashoda Tijela za sljedeću financijsku godinu. Izvještaj o procjeni, skupa s planom radnih mjesta, Odbor nadzornih tijela dostavlja Komisiji do 31. ožujka. Prije donošenja izvještaja o procjeni nacrt koji je pripremio izvršni direktor mora odobriti upravni odbor.

2. Komisija dostavlja izvještaj o procjeni Europskom parlamentu i Vijeću (dalje u tekstu skupa se nazivaju: „proračunsko tijelo”), skupa s nacrtom proračuna Europske unije.

3. Na temelju izvješća o procjeni Komisija u nacrt proračuna Europske unije uključuje procjenu koju smatra potrebnom s obzirom na plan radnih mjesta, i iznos subvencija koje terete opći proračun Europske unije u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

4. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta Tijela. Proračunsko tijelo odobrava proračunska sredstva za subvenciju Tijelu.

5. Proračun Tijela donosi Odbor nadzornih tijela. On postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi, proračun se usklađuje na odgovarajući način.

▼B

6. Upravni odbor bez odlaganja obavješćuje proračunsko tijelo o svojoj namjeri provođenja svakog projekta koji bi mogao imati značajan financijski utjecaj za financiranje njegovog proračuna, posebno o svakom projektu koji se odnosi na nekretnine, kao što su zakup ili kupnja zgrada. On o tome obavješćuje Komisiju. Ako bilo koji dio proračunskog tijela namjerava izdati mišljenje, on mora, u roku dva tjedna od primitka informacije o projektu, obavijestiti Tijelo o svojoj namjeri izdavanja takvog mišljenja. Pri izostanku odgovora, Tijelo može nastaviti s planiranim radnjama.

▼M1

_____

▼B

Članak 64.

Izvršavanje i kontrola proračuna

1. Izvršni direktor djeluje kao nalogodavac i izvršava proračun Tijela.

2. Do 1. ožujka nakon završetka svake financijske godine računovodstveni službenik Tijela prosljeđuje računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu privremeno godišnje izvještaje zajedno s izvješćem o proračunskom i financijskom upravljanju tijekom financijske godine. Računovodstveni službenik Tijela također šalje izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju članovima Odbora nadzornih tijela, Europskom parlamentu i Vijeću do 31. ožujka sljedeće godine.

Računovodstveni službenik Komisije zatim konsolidira privremene financijske izvještaje institucija i decentraliziranih tijela u skladu s člankom 128. Financijske uredbe.

3. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda o privremenim financijskim izvještajima Tijela u skladu s člankom 129. Financijske uredbe, izvršni direktor, koji djeluje na vlastitu odgovornost, sastavlja završne financijske izvještaje Tijela i dostavlja ih na mišljenje upravnom odboru.

4. Upravni odbor dostavlja mišljenje o završnim financijskim izvještajima Tijela.

5. Izvršni direktor šalje završne financijske izvještaje zajedno s mišljenjem upravnog odbora članovima Odbora nadzornih tijela, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu do 1. srpnja nakon završetka financijske godine.

6. Završni financijski izvještaji se objavljuju.

7. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe do 30. rujna. Isto tako, šalje i presliku tog odgovora upravnom odboru i Komisiji.

▼B

8. Izvršni direktor podnosi Europskom parlamentu, na njegov zahtjev i kao što je predviđeno člankom 146. stavkom 3. Financijske uredbe, sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka davanja razrješnice za relevantnu financijsku godinu.

9. Europski parlament, na preporuku Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, prije 15 svibnja godine N + 2, daje razrješnicu Tijelu za izvršenje proračuna koji obuhvaća prihode općeg proračuna Europske unije i nadležnih tijela za financijsku godinu N.

Članak 65.

Financijska pravila

Financijska pravila koja se primjenjuju na Tijelo donosi upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ta pravila ne smiju odstupati od Uredbe Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 od 19. studenoga 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ([1]), osim ako to zahtijevaju posebne operativne potrebe za funkcioniranje Tijela, te samo uz prethodnu suglasnost Komisije.

Članak 66.

Mjere za suzbijanje prijevara

1. S ciljem suzbijanja prijevare, korupcije i bilo kojih drugih nezakonitih aktivnosti na Tijelo se primjenjuje Uredba (EZ) br. 1073/1999 bez ikakvih ograničenja.

2. Tijelo mora pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu o unutarnjim istragama OLAF-a i odmah donijeti odgovarajuće odredbe za cjelokupno osoblje Tijela.

3. Odluke o financiranju te sporazumi i provedbeni instrumenti koji iz njih proizlaze izričito određuju da Revizorski sud i OLAF mogu, u slučaju potrebe, provoditi izravne kontrole korisnika novčanih sredstava koje je isplatilo Tijelo, kao i osoblja odgovornog za dodjelu tih novčanih sredstava.

POGLAVLJE VII.

OPĆE ODREDBE

Članak 67.

Povlastice i imuniteti

Na Tijelo i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u.

([1]) SL L 357, 31.12.2002., str. 72.

▼B

Članak 68.

Osoblje

1. Na osoblje Tijela, uključujući njegovog izvršnog direktora i njegovog predsjednika, primjenjuju se Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja ostalih službenika i pravila koja radi njihove primjene zajednički donose institucije Unije.

2. Upravni odbor, uz suglasnost Komisije, donosi potrebne provedbene mjere u skladu s postupcima iz članka 110. Pravilnika o osoblju.

3. U pogledu svojeg osoblja Tijelo izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanja i koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora.

4. Upravni odbor donosi odredbe koje omogućuju da nacionalni stručnjaci iz država članica budu upućeni u Tijelo.

Članak 69.

Odgovornost Tijela

1. U slučaju izvanugovorne odgovornosti Tijelo u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonodavstvima država članica nadoknađuje svaku štetu koju je uzrokovalo Tijelo ili njegovo osoblje u obavljanju svojih dužnosti. Sud Europske unije nadležan je za sve sporove u vezi s nadoknadom takve štete.

2. Relevantne odredbe koje se primjenjuju na osoblje Tijela uređuju osobnu financijsku odgovornost i disciplinsku odgovornost osoblja Tijela prema Tijelu.

Članak 70.

Obveza čuvanja profesionalne tajne

1. Članovi Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora, izvršni direktor, te osoblje Tijela, uključujući dužnosnike privremeno upućene od država članica, te sve druge osobe koje obavljaju zadaće za Tijelo na ugovornoj osnovi podliježu zahtjevima koji se odnose na čuvanje profesionalne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i relevantnim odredbama zakonodavstva Unije, čak i nakon što prestanu obavljati svoje dužnosti.

Na njih se primjenjuje članak 16. Pravilnika o osoblju.

U skladu s Pravilnikom o osoblju, osoblje nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u vezi s prihvaćanjem određenih imenovanja ili pogodnosti.

▼B

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na osoblje Tijela u obavljanju njihovih zadaća.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve obuhvaćene kaznenim pravom, nikakve povjerljive informacije koje su primile osobe iz stavka 1. u obavljanju svojih dužnosti ne smiju biti otkrivene bilo kojoj osobi ili tijelu, osim u sažetom ili agregiranom obliku, tako da se ne može utvrditi identitet pojedine financijske institucije.

Nadalje, obveza iz stavka 1. i prvog podstavka ovog stavka ne sprečava Tijelo i nacionalna nadzorna tijela da upotrebljavaju informacije radi provedbe akata iz članka 1. stavka 2., te posebno u pravnim postupcima za donošenje odluka.

3. Stavci 1. i 2. ne sprečavaju Tijelo da razmjenjuje informacije s nacionalnim nadzornim tijelima u skladu s ovom Uredbom i drugim zakonodavstvom Unije koje se primjenjuje na financijske institucije.

Te informacije podliježu uvjetima čuvanja profesionalne tajne iz stavaka 1. i 2. Tijelo propisuje svojim internim poslovnikom praktična rješenja za provedbu pravila o povjerljivosti iz stavaka 1. i 2

4. Tijelo primjenjuje Odluku Komisije 2001/844/EZ/EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina internog poslovnika ([1]).

Članak 71.

Zaštita podataka

Ova Uredba ne dovodi u pitanje obveze država članica koje se odnose na njihovu obradu osobnih podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ ili obveze Tijela koje se odnose na njegovu obradu osobnih podataka u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 pri ispunjavanju njegovih odgovornosti.

Članak 72.

Pristup dokumentima

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koje čuva Tijelo.

2. Upravni odbor do 31. svibnja 2011. mora donijeti praktične mjere za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

([1]) SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

▼B

3. Na odluke koje je donijelo Tijelo u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 moguće je uputiti pritužbu Europskom ombudsmanu ili se u vezi s njima može pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije, nakon žalbe Odboru za žalbe, prema potrebi, u skladu s uvjetima propisanima člancima 228. i 263. UFEU-a.

Članak 73.

Pravila u pogledu jezika

1. Na Tijelo se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici ([1]).

2. Upravni odbor odlučuje o internim pravilima u pogledu jezika za Tijelo.

3. Usluge prijevoda koje su potrebne za funkcioniranje Tijela pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 74.

Sporazum o sjedištu

Potrebni aranžmani koji se odnose na smještaj Tijela u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište, kao i opremu koju stavlja na raspolaganje ta država članica, te posebna pravila koja se u toj državi članici primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje Tijela i članove njihovih obitelji propisuju se Sporazumom o sjedištu između Tijela i te države članice koji se sklapa nakon odobrenja upravnog odbora.

Država članica mora osigurati najbolje moguće uvjete kako bi omogućila pravilno funkcioniranje Tijela, uključujući višejezično, europski orijentirano školovanje i odgovarajuću prometnu povezanost.

Članak 75.

Sudjelovanje trećih zemalja

1. Sudjelovanje u radu Tijela otvoreno je trećim zemljama koje su sklopile sporazume s Unijom kojima su prihvatile i primjenjuju pravo Unije u područjima nadležnosti Tijela kao što je navedeno u članku 1. stavku 2.

2. Tijelo može surađivati s državama iz stavka 1. koje primjenjuju zakonodavstvo koje je priznato kao istovjetno u područjima nadležnosti Tijela iz članka 1. stavka 2., kao što je predviđeno međunarodnim sporazumima koje je Unija sklopila u skladu s člankom 216. UFEU-a.

([1]) SL 17, 6.10.1958., str. 385.

▼B

3. Prema relevantnim odredbama sporazuma iz stavaka 1. i 2., propisuje se uređenje koje određuje, osobito, prirodu, opseg i postupovne aspekte uključenosti zemalja iz stavka 1. u rad Tijela, uključujući odredbe koje se odnose na financijske doprinose i osoblje. Njima se može osigurati sudjelovanje u Odboru nadzornih tijela u ulozi promatrača, ali se i osigurava da te zemlje ne prisustvuju bilo kakvim raspravama koje se odnose na pojedine financijske institucije, osim ako za to postoji izravan interes.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 76.

Pripremne radnje

1. Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, te prije osnivanja Tijela, CEBS djeluje u bliskoj suradnji s Komisijom u pripremi zamjene CEBS-a Tijelom.

2. Kada Tijelo bude osnovano, Komisija je odgovorna za administrativno uspostavljanje i početno administrativno djelovanje Tijela prije nego što Tijelo imenuje izvršnog direktora.

S tim ciljem, do trenutka dok izvršni direktor ne preuzme svoje dužnosti nakon što ga je Odbor nadzornih tijela imenovao u skladu s člankom 51., Komisija može odrediti jednog dužnosnika da na privremenoj osnovi ispunjava funkcije izvršnog direktora. To je razdoblje ograničeno na vrijeme potrebno da se imenuje izvršni direktor Tijela.

Privremeni izvršni direktor može odobravati sva plaćanja pokrivena sredstvima predviđenima proračunom Tijela nakon što ih odobri upravni odbor i može sklapati ugovore, uključujući ugovore s osobljem, nakon donošenja plana radnih mjesta Tijela.

3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje ovlasti Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora.

4. Tijelo se smatra pravnim sljednikom CEBS-a. Danom osnivanja Tijela, sva imovina i obveze i svi poslovi CEBS-a koji su u tijeku automatski se prenose na Tijelo. CEBS mora sastaviti izvješće u kojemu iskazuje završno stanje svoje imovine i svojih obveza na dan tog prijenosa. CEBS i Komisija moraju revidirati i odobriti to izvješće.

▼B

Članak 77.

Prijelazne odredbe koje se odnose na osoblje

1. Odstupajući od članka 68., svi ugovori o radu i sporazumi o upućivanju zaposlenika koje je sklopio CEBS ili njegovo Tajništvo i koji su na snazi 1. siječnja 2011. moraju se poštovati do datuma njihovog isteka. Oni se ne smiju produljivati.

2. Svim članovima osoblja na koje se odnose ugovori iz stavka 1. nudi se mogućnost sklapanja ugovora za privremene službenike u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika na različitim stupnjevima, kao što je navedeno u kadrovskom planu Tijela.

Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora provest će interni selekcijski postupak ograničen na osoblje koje ima ugovore s CEBS-om ili njegovim Tajništvom kako bi se provjerile sposobnosti, učinkovitost i integritet osoba koje bi se zaposlile. U interni selekcijskom postupku u potpunosti se uzimaju u obzir vještine i iskustvo koje je pojedinac pokazao u svojem prethodnom radu.

3. Uspješnim kandidatima se ovisno o vrsti i razini funkcija koje će obavljati nude ugovori za privremene službenike za razdoblje koje je barem jednako preostalom razdoblju iz prijašnjeg ugovora.

4. Relevantno nacionalno pravo koje se odnosi na ugovore o radu i ostali relevantni instrumenti i dalje se primjenjuju na članove osoblja koji su već imali ugovore, a koji su odlučili da se neće prijaviti za ugovore za privremene službenike ili kojima ne budu ponuđeni ugovori za privremene službenike u skladu sa stavkom 2.

Članak 78.

Nacionalne odredbe

Države članice donose odgovarajuće odredbe kako bi osigurale učinkovitu primjenu ove Uredbe.

Članak 79.

Izmjene

Odluka br. 716/2009/EZ izmjenjuje se tako da se CEBS uklanja s popisa korisnika iz odjeljka B Priloga toj Odluci.

Članak 80.

Stavljanje izvan snage

Odluka Komisije 2009/78/EZ o osnivanju CEBS-a stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2011.

▼B

Članak 81.

Preispitivanje

1. Do 2. siječnja 2014. i svake tri godine nakon toga Komisija je dužna objavljivati opće izvješće o stečenom iskustvu koje je rezultat rada Tijela i o postupcima koji su propisani ovom Uredbom. U tom se izvješću, među ostalim, ocjenjuje:

(a) konvergencija koju su ostvarila nadležna tijela u nadzornim praksama:

i. konvergencija funkcionalne neovisnosti nadležnih tijela i standarda koji su istovjetni korporativnom upravljanju;

ii. nepristranost, objektivnost i autonomija Tijela;

(b) funkcioniranje kolegija nadzornih tijela;

(c) napredak ostvaren u konvergenciji u područjima sprečavanja krize, upravljanja u kriznim situacijama i rješavanje krize, uključujući mehanizme financiranja Unije;

(d) uloga Tijela u pogledu sistemskog rizika;

(e) primjena zaštitne odredbe utvrđene člankom 38.;

(f) primjena obvezujuće posredničke uloge utvrđene člankom 19.

2. Izvješće iz stavka 1. također mora ispitati:

(a) je li primjereno nastaviti sa zasebnim nadzorom bankovnog tržišta, tržišta osiguranja, strukovnih mirovina, vrijednosnih papira i financijskih tržišta;

(b) je li primjereno provoditi bonitetan nadzor i nadzor poslovanja odvojeno ili od strane istog nadzornog tijela;

(c) je li primjereno pojednostavniti i pojačati arhitekturu ESFS-a kako bi se povećala usklađenost između makro i mikro razina te među europskim nadzornim tijelima;

(d) je li razvoj ESFS-a usklađen s globalnim razvojem;

(e) postoji li dovoljno različitosti i izvrsnosti u ESFS-u;

(f) jesu li odgovornost i transparentnost primjerene u odnosu na zahtjeve u pogledu objavljivanja;

(g) jesu li resursi Tijela primjereni za izvršavanje njegovih odgovornosti;

(h) je li primjereno da sjedište Tijela ostane isto ili je primjereno preseliti europska nadzorna tijela u jedno sjedište kako bi se poboljšala koordinacija između njih.

▼M1

3. Komisija u vezi s pitanjem izravnog nadzora nad paneuropskim institucijama ili infrastrukturama te uzimajući u obzir tržišna kretanja, stabilnost unutarnjeg tržišta i koheziju cijele Unije, sastavlja godišnje izvješće o prikladnosti povjeravanja Tijelu dodatnih nadzornih odgovornosti u tom području.

▼B

4. Izvješće i, prema potrebi, priloženi prijedlozi dostavljaju se Europskom parlamentu i Vijeću.

▼M1

Članak 81.a

Preispitivanje postupaka glasovanja

Od dana kada broj država članica nesudionica dosegne četiri, Komisija, uzimajući u obzir sva iskustva stečena primjenom ove Uredbe, preispituje provođenje postupaka glasovanja opisanih u člancima 41. i 44. te o tome izvješćuje Europski parlament, Europsko vijeće i Vijeće.

▼B

Članak 82.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2011., osim članka 76. i članka 77. stavaka 1. i 2. koji se primjenjuju od dana njezinog stupanja na snagu.

Tijelo se osniva na dan 1. siječnja 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.